

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 529

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 16 iulie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 348 din 17 iunie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 650 alin. (1) și art. 713 alin. (1) din Codul de procedură civilă	2-4
Decizia nr. 397 din 3 iulie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii	5-8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.421. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind aprobarea Normelor tehnice pentru aplicarea regimului de tranzit comunitar/comun	9-30
ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA	
48. — Hotărâre pentru adoptarea Normelor obligatorii din cadrul internațional de practici profesionale (IPPF), emise de Institutul Global al Auditorilor Interni (IIA Global), ediția 2013	31

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 348**

din 17 iunie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 650 alin. (1) și art. 713 alin. (1) din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea, în ședința publică din 10 iunie 2014, a reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 650 alin. (1) și art. 713 alin. (1) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Lapmor Impex” — S.R.L. din Giurgiu în Dosarul nr. 8.065/236/2013 al Judecătoriei Giurgiu, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 15D/2014.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 10 iunie 2014, în prezența reprezentantului Ministerului Public, și au fost consemnate în încheierea din acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea, în conformitate cu dispozițiile art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat pronunțarea pentru data de 17 iunie 2014, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 24 octombrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 8.065/236/2013, **Judecătoria Giurgiu a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 650 alin. (1) și art. 713 alin. (1) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Lapmor Impex” — S.R.L. din Giurgiu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât stabilesc un criteriu subiectiv atunci când se decide cu privire la competența teritorială a instanțelor judecătorești să soluționeze contestațiile la executare în materie civilă. Art. 713 din Codul de procedură civilă stabilește competența de judecată a contestațiilor la executare în favoarea instanței de executare, instanță care este definită în art. 650 alin. (1) din Codul de procedură civilă ca fiind judecătoria în circumscripția căreia se află biroul executorului judecătoresc care face executarea. Creditorul poate înfrânge principiul constituțional al egalității în drepturi prin alegerea unui executor

judecătoresc de pe raza curții de apel pentru a solicita executarea unei hotărâri judecătorești sau a unui titlu, decizând astfel instanța competentă să judece eventualele contestații la executare formulate de către debitor sau de terțul care este afectat de executare. Egalitatea în drepturi este încălcată prin lăsarea la latitudinea creditorului a dreptului de a-și alege instanța prin alegerea executorului judecătoresc din circumscripția unei anumite judecătoriai. De asemenea, prin dispozițiile legale criticate se stabilește un privilegiu în favoarea creditorului în raport nu numai cu debitorul, ci și cu un terț ale cărui drepturi sunt încălcate. Prin stabilirea de către creditor a instanței competente să judece contestația la executare se încălcă și dreptul la un proces echitabil. Mai arată că dispozițiile legale criticate reprezintă o excepție de la regula generală prevăzută de art. 107 și următoarele din Codul de procedură civilă care stabilesc competența de judecată în favoarea instanței de la domiciliul pârâtului.

5. **Judecătoria Giurgiu** arată că prin dispozițiile legale criticate se stabilește competența de soluționare a contestației la executare instanței în raza căreia se află sediul executorului judecătoresc, dându-se posibilitatea creditorului de a-și alege instanța de executare prin alegerea executorului judecătoresc. În acest fel se creează în sarcina debitorului obligația de a se supune competenței exclusive a unei instanțe care poate fi departe de domiciliul său, ceea ce poate face mai dificilă prezentarea sa în fața acesteia. În cazul unor litigii având ca obiect sume limitate, cheltuielile implicate în sarcina debitorului pentru a se prezenta în fața instanței l-ar putea determina pe acesta să renunțe la orice acțiune în justiție sau la orice apărare. Astfel de dispoziții ar putea intra în categoria celor având ca obiect sau ca efect excluderea sau obstrucționarea dreptului debitorului de a introduce acțiuni în justiție. În plus, o astfel de dispoziție legală de stabilire a competenței jurisdicționale exclusive permite creditorului gruparea tuturor litigiilor aferente activității sale profesionale în fața unei singure instanțe, care nu este cea în raza căreia are sediul debitorul, ceea ce facilitează în același timp organizarea prezentării creditorului în instanță și o face mai puțin oneroasă.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

7. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

8. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

9. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 650 alin. (1) și art. 713 alin. (1) din Codul de procedură civilă, texte de lege care au următorul cuprins:

— Art. 650 alin. (1): „*Instanța de executare este judecătoria în circumscripția căreia se află biroul executorului judecătoresc care face executarea, în afara cazurilor în care legea dispune altfel.*”;

— Art. 713 alin. (1): „*Contestația se introduce la instanța de executare.*”

10. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile din Constituție ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. De asemenea arată că textele legale criticate încalcă și normele generale prevăzute de art. 107 și următoarele din Codul de procedură civilă care stabilesc competența de judecată în favoarea instanței domiciliului pârâtului.

11. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 650 alin. (1) din Codul de procedură civilă determină judecătoria în circumscripția căreia se află biroul executorului judecătoresc care face executarea ca instanță de executare, iar dispozițiile art. 713 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilesc competența de judecată a contestațiilor la executare în favoarea instanței de executare, instanță care este definită în art. 650 alin. (1) din Codul de procedură civilă ca fiind judecătoria în circumscripția căreia se află biroul executorului judecătoresc care face executarea.

12. Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 650 din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 171 din 20 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 19 mai 2014, Decizia nr. 367 din 19 mai 2014, încă nepublicată la data pronunțării prezentei decizii, sau Decizia nr. 227 din 15 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 30 mai 2014, precum și prin Decizia nr. 316 din 5 iunie 2014, nepublicată la data pronunțării prezentei decizii. Cu acele prilejuri, răspunzând la criticile potrivit cărora art. 650 din Codul de procedură civilă creează o discriminare între debitor și executorul judecătoresc, debitorul fiind pus într-o situație de inferioritate juridică și economică față de executorul judecătoresc, precum și la acelea potrivit cărora alegerea de către creditor a biroului executoresc „face anevoioasă apărarea, pe de o parte, și creșterea nejustificată a cheltuielilor debitorului, pe de altă parte”, Curtea a reținut că art. 650 din Codul de procedură civilă a fost adoptat de legiuitor în cadrul competenței sale, astfel cum este consacrată prin prevederile constituționale ale art. 126 alin. (2) și art. 129 potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, iar „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”. În privința criticilor potrivit cărora art. 650 din Codul de procedură civilă creează o discriminare între creditor și debitor, ceea ce ar afecta accesul la justiție al celui din urmă, Curtea a reiterat jurisprudența sa cu referire la principiul egalității de tratament juridic, respectiv Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994.

13. Reținând criticile formulate în prezenta cauză potrivit cărora dispozițiile legale criticate stabilesc un criteriu subiectiv atunci când se decide cu privire la competența teritorială a instanțelor judecătorești să soluționeze contestațiile la executare în materie civilă, Curtea urmează să admită excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 650 alin. (1) din Codul de procedură civilă, pentru considerentele care vor fi arătate în continuare.

14. Având în vedere dispozițiile constituționale ale art. 124 alin. (2), potrivit cărora „*Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți*”, Curtea reține că actul de justiție, în sensul art. 124 din Constituție, este atributul exclusiv al instanțelor judecătorești, iar prevederile legale criticate se referă la competența teritorială a instanței de executare care se stabilește în funcție de biroul executorului judecătoresc, iar competența executorului judecătoresc este determinată prin raportare la circumscripția curții de apel în cadrul căreia urmează să se desfășoare executarea, în funcție de felul urmăririi sau executării.

15. Astfel cum a reținut Curtea în deciziile menționate, dispoziția legală criticată a fost adoptată de legiuitor în cadrul competenței sale, astfel cum este consacrată prin prevederile constituționale ale art. 126 alin. (2) și art. 129 potrivit cărora „*competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, iar „*împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”. Este adevărat că legea este cea care stabilește instanța competentă, însă din cauza generalității sale — circumscripția curții de apel —, textul art. 650 alin. (1) din Codul de procedură civilă lasă o marjă largă de apreciere creditorului, care, în mod indirect, este cel care stabilește instanța de executare prin alegerea executorului judecătoresc. Astfel, Curtea reține că potrivit Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, în circumscripția curților de apel funcționează tribunale, iar în circumscripțiile acestora din urmă sunt cuprinse toate judecătoriile din județ sau, după caz, din municipiul București. În România funcționează 15 curți de apel, iar numărul judecătoriilor care funcționează în circumscripția acestora variază în funcție de județele care sunt arondate fiecărei curți de apel (spre exemplu, de la 7 judecătorii din circumscripția Curții de Apel Brașov până la 21 de judecătorii din circumscripția Curții de Apel București). În această situație, Curtea reține că, prin conferirea unui asemenea drept procesual creditorului, legea nu a făcut altceva decât să creeze premisa normativă necesară pentru ca acesta să se substituie chiar legiuitorului, ceea ce contravine principiului constituțional prevăzut de art. 126 alin. (2) din Constituție potrivit căruia legiuitorului îi revine sarcina stabilirii în concret a instanței competente. Or, legiuitorul nu are competența constituțională de a lăsa la aprecierea părților stabilirea instanței competente să judece o cerere adresată justiției, oricare ar fi natura acestei cereri.

16. De asemenea, Curtea reține că, prin reglementarea la nivel legal a principiilor constituționale referitoare la procedura de judecată, legiuitorul asigură atât dreptul părților de a avea un parcurs procedural previzibil, cât și dreptul acestora de a-și adapta în mod rezonabil conduita procesuală în conformitate cu ipoteza normativă a legii, aspecte care se constituie în garanții indispensabile ale dreptului la un proces echitabil.

17. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut în repetate rânduri că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se

previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 5 aprilie 2006, Decizia nr. 647 din 5 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 921 din 14 noiembrie 2006, Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, și Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012). În același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că legea trebuie, într-adevăr, să fie accesibilă justițiabilului și previzibilă în ceea ce privește efectele sale. Or, pentru ca legea să satisfacă cerința de previzibilitate, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrariului. În plus, nu poate fi considerată „lege” decât o normă enunțată cu suficientă precizie, pentru a permite cetățeanului să își adapteze conduita în funcție de aceasta (a se vedea Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 52, și Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în Cauza *Sissanis împotriva României*, paragraful 66).

18. În lumina celor enunțate mai sus, Curtea constată că, în mod evident, prevederile art. 650 alin. (1) din Codul de procedură civilă nu întrunesc exigențele de claritate, precizie și previzibilitate și sunt astfel incompatibile cu principiul fundamental privind respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor, prevăzut de art. 1 alin. (5) din Constituție. Așa fiind, Curtea nu poate decât să concluzioneze în sensul că textul de lege supus controlului de constituționalitate permite un criteriu subiectiv de apreciere din partea uneia dintre părțile în litigiu, ceea ce echivalează cu lipsa stabilirii cu precizie a instanței de executare competente, respectiv cu imposibilitatea cunoașterii

de către debitor, în cauza dată, a acestei instanțe. Rezultă că o asemenea soluție normativă afectează garanțiile constituționale și, implicit, cele convenționale care caracterizează dreptul la un proces echitabil, garanții menționate la paragraful 17.

19. Față de cele de mai sus, Curtea constată că deficiențele de reglementare evidențiate în ceea ce privește prevederile art. 650 alin. (1) din Codul de procedură civilă sunt de natură să încalce dispozițiile art. 1 alin. (5), ale art. 21 alin. (3) și ale art. 126 alin. (2) din Constituție, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

20. De aceea revine legiuitorului sarcina ca pe viitor să reglementeze expres instanța de executare competentă, tocmai pentru a da efect normei constituționale a art. 126 alin. (2), în vederea asigurării dreptului la un proces echitabil, să adopte norme care să întrunească, așa cum s-a arătat, criteriile de precizie, claritate și, implicit, previzibilitate, impuse de jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, coroborând dispozițiile art. 650 cu cele ale art. 651 din Codul de procedură civilă, dacă în ceea ce privește alegerea executorului judecătoresc marja de apreciere lăsată de legiuitor creditorului este mai mare, dându-i acestuia posibilitatea să își aleagă executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel în funcție de natura bunurilor care urmează a fi supuse executării, respectiv a obligațiilor care trebuie să fie executate, în ceea ce privește stabilirea instanței de executare, aceasta trebuie să se circumscrie unor soluții clare și consacrate deja în legislație, precum judecătoria în circumscripția căreia se află imobilul, domiciliul sau sediul debitorului sau locul unde urmează să se facă executarea.

21. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 713 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Curtea reține că dispoziția legală nu conține, în sine, niciun viciu de neconstituționalitate, în condițiile în care legiuitorul operează modificările legislative în acord cu cele reținute în prealabil de Curte, trimiterea la instanța de executare competentă să judece contestația la executare fiind în deplină conformitate cu dispozițiile constituționale.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „Lapmor Impex” — S.R.L. din Giurgiu în Dosarul nr. 8.065/236/2013 al Judecătoriei Giurgiu și constată că dispozițiile art. 650 alin. (1) din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceeași parte, în același dosar al aceleiași instanțe, și constată că dispozițiile art. 713 alin. (1) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Judecătoriei Giurgiu și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 iunie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 397
din 3 iulie 2014referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1) lit. b)
din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1) lit. b) teza finală din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, excepție ridicată de Gabriel Emilian Constantin în Dosarul nr. 2.821/2/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 729D/2013.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că dosarul a fost repus pe rol, după dezbaterile care au avut loc în ședința publică din 12 iunie 2014, dată la care, constatând că nu este întrunită majoritatea prevăzută de art. 6 teza a doua și art. 51 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a dispus repunerea cauzei pe rol pentru data de 3 iulie 2014.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Sentința civilă nr. 2.598 din data de 17 septembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 2.821/2/2013, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1) lit. b) teza finală din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii.**

6. Excepția a fost ridicată de Gabriel Emilian Constantin cu ocazia soluționării contestației formulate împotriva Rezoluției nr. 44/IJ/31/DIJ/2013 din 21 martie 2013 emise de Inspekția Judiciară.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate blochează accesul liber la justiție. În continuare afirmă că „rezoluția inspekției judiciare reprezintă o opinie subiectivă pronunțată într-o procedură administrativă, opinie ce nu poate fi exclusă unui control independent și imparțial, în situația în care această rezoluție poate naște sau stinge raporturi juridice”.

8. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal arată că Legea nr. 317/2004 conferă dreptul oricărei persoane interesate de a sesiza Inspekția Judiciară cu privire la abateri disciplinare săvârșite de judecători și procurori. Persoana interesată se poate adresa justiției pentru apărarea dreptului recunoscut de lege, în sensul art. 21 din Constituție, în cazul în care acesta este încălcat. Se apreciază că accesul la justiție al persoanei care a formulat sesizarea pentru contestarea rezultatului verificărilor prealabile (rezultat constând în constatarea inexistenței indiciilor săvârșirii unei abateri disciplinare) nu intră sub sfera de reglementare a art. 21 alin. (1) din Constituție în condițiile în care dreptul de a declanșa procedura disciplinară aparține titularilor acțiunii disciplinare. Procedura verificărilor prealabile în scopul stabilirii existenței indiciilor săvârșirii unei abateri disciplinare, anterior începerii cercetării disciplinare prealabile, constituie o garanție procesuală reglementată de lege, care nu contravine dispozițiilor art. 21 din Constituție.

9. De asemenea, instanța constată că reclamantul nu a argumentat criticile cu privire la dispozițiile art. 1 alin. (1) și alin. (5), art. 11, art. 15 alin. (1), art. 16 alin. (1) și (2), art. 20, art. 24, art. 52 și art. 148 din Constituție.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. Avocatul Poporului consideră că rezoluția de clasare se dispune, în etapa inițială a procedurii disciplinare, de efectuare a verificărilor prealabile, de inspekții judiciare din cadrul Inspekției Judiciare sau la propunerea acestora, de către titularii acțiunii disciplinare, în condițiile în care fie nu sunt îndeplinite anumite condiții de formă, respectiv sesizarea nu este semnată, lipsesc datele de identificare ale autorului sau indicii cu privire la identificarea situației de fapt care a determinat sesizarea, fie în cazul în care, în urma efectuării verificărilor prealabile, s-a constatat că nu sunt indiciile săvârșirii unor abateri disciplinare. Susține că o asemenea împrejurare nu este însă de natură să confere caracter neconstituțional textului de lege dedus controlului de constituționalitate, legiuitorul putând institui, în considerarea unor situații deosebite — de exemplu, în procedura disciplinară a magistraților — reguli speciale de procedură, precum și modalități particulare de exercitare a drepturilor procedurale, astfel încât accesul liber la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești.

12. De asemenea susține că instituirea unor proceduri interne specifice, inclusiv în ceea ce privește exercitarea căilor de atac în domeniul răspunderii disciplinare a magistraților, nu are semnificația restrângerii dreptului persoanei care a formulat sesizarea pentru începerea acțiunii disciplinare de a obține în justiție repararea drepturilor sau intereselor sale vătămăte prin conduita magistratului respectiv. În plus, arată că, potrivit art. 47 alin. (2) din Legea nr. 317/2004, persoanele interesate au

posibilitatea să formuleze o noua sesizare, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit actului de sesizare, dispozițiile art. 47 alin. (1) lit. b) teza finală din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 1 septembrie 2012. Însă, din analiza notelor scrise prin care autorul excepției de neconstituționalitate își motivează criticile formulate, coroborate cu temeiurile legale care au stat la baza respingerii sesizării de către Inspekția Judiciară, precum și cu cele reținute de instanța judecătorească în pronunțarea soluției, prin care s-a respins acțiunea reclamantului ca inadmisibilă, Curtea constată că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile „*rezoluția de clasare este definitivă*” din cuprinsul art. 47 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 317/2004 în ipoteza prevăzută de art. 45 alin. (4) lit. b) din aceeași lege cu următorul cuprins:

— Art. 47 alin. (1) lit. b): (1) *În cazul în care sesizarea s-a făcut potrivit art. 45 alin. (2), inspectorul judiciar poate dispune, prin rezoluție scrisă și motivată: (...)*

b) *clasarea sesizării, în cazul în care aceasta nu este semnată, nu conține datele de identificare ale autorului sau indicii cu privire la identificarea situației de fapt care a determinat sesizarea, precum și în cazul prevăzut la art. 45 alin. (4) lit. b); rezoluția de clasare este definitivă;*”

16. Dispozițiile art. 45 alin. (2) și alin. (4) lit. b), la care textul criticat face referire, au următorul cuprins:

— Art. 45 alin. (2) și alin. (4) lit. b): „(2) *În cazul în care Inspekția Judiciară este titulară a acțiunii disciplinare, aceasta se poate sesiza din oficiu sau poate fi sesizată în scris și motivat de orice persoană interesată, inclusiv de Consiliul Superior al Magistraturii, în legătură cu abaterile disciplinare săvârșite de judecători și procurori. [...]*

(4) *Dacă în urma efectuării verificărilor prealabile se constată că nu există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare: [...]*

b) *sesizarea se clasează, iar rezultatul se comunică direct persoanei care a formulat sesizarea și persoanei vizate de sesizare, dacă Inspekția Judiciară a fost sesizată în condițiile alin. (2).”*

17. Potrivit art. 99 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, „*constituie abateri disciplinare:*

a) *manifestările care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu;*

b) *încălcarea prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții privind judecătoria și procuroria;*

c) *atitudinile nedemne în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu față de colegi, celălalt personal al instanței sau al parchetului în care funcționează, inspectori judiciari, avocați, experți, martori, justițiabili ori reprezentanții altor instituții;*

d) *desfășurarea de activități publice cu caracter politic sau manifestarea convingerilor politice în exercitarea atribuțiilor de serviciu;*

e) *refuzul nejustificat de a primi la dosar cererile, concluziile, memoriile sau actele depuse de părțile din proces;*

f) *refuzul nejustificat de a îndeplini o îndatorire de serviciu;*

g) *nerespectarea de către procuror a dispozițiilor procurorului ierarhic superior, date în scris și în conformitate cu legea;*

h) *nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor ori întârzierea repetată în efectuarea lucrărilor, din motive imputabile;*

i) *nerespectarea îndatoririi de a se abține atunci când judecătorul sau procurorul știe că există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținerea sa, precum și formularea de cereri repetate și nejustificate de abținere în aceeași cauză, care are ca efect tergiversarea judecății;*

j) *nerespectarea secretului deliberării sau a confidențialității lucrărilor care au acest caracter, precum și a altor informații de aceeași natură de care a luat cunoștință în exercitarea funcției, cu excepția celor de interes public, în condițiile legii;*

k) *absențe nemotivate de la serviciu, în mod repetat sau care afectează în mod direct activitatea instanței ori a parchetului;*

l) *imixtiunea în activitatea altui judecător sau procuror;*

m) *nerespectarea în mod nejustificat a dispozițiilor ori deciziilor cu caracter administrativ dispuse în conformitate cu legea de conducătorul instanței sau al parchetului ori a altor obligații cu caracter administrativ prevăzute de lege sau regulamente;*

n) *folosirea funcției deținute pentru a obține un tratament favorabil din partea autorităților sau intervențiile pentru soluționarea unor cereri, pretinderea ori acceptarea rezolvării intereselor personale sau ale membrilor familiei ori ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii;*

o) *nerespectarea în mod grav sau repetat a dispozițiilor privind distribuirea aleatorie a cauzelor;*

p) *obstrucționarea activității de inspekție a inspectorilor judiciari, prin orice mijloace;*

q) *participarea directă sau prin persoane interpuse la jocurile de tip piramidal, jocuri de noroc sau sisteme de investiții pentru care nu este asigurată transparența fondurilor;*

r) *lipsa totală a motivării hotărârilor judecătorești sau a actelor judiciare ale procurorului, în condițiile legii;*

s) *utilizarea unor expresii inadecvate în cuprinsul hotărârilor judecătorești sau al actelor judiciare ale procurorului ori motivarea în mod vădit contrară raționamentului juridic, de natură să afecteze prestigiul justiției sau demnitatea funcției de magistrat;*

ș) *nerespectarea deciziilor Curții Constituționale ori a deciziilor pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea recursurilor în interesul legii;*

t) *exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență.”*

18. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (1) și alin. (5) referitor la statul român, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (1) referitor la universalitate, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor tratatele internaționale privind drepturile omului,

art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 referitor la dreptul la apărare, art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și ale art. 148 referitor la integrarea în Uniunea Europeană. De asemenea sunt invocate prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate prin prisma criticilor formulate, Curtea constată că aceasta este întemeiată, pentru considerentele ce vor fi enunțate în continuare.

20. Procedând la analiza actelor aflate la dosarul cauzei, Curtea reține că prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal, reclamantul Gabriel Emilian Constantin, în contradictoriu cu Inspecția Judiciară, a formulat contestație împotriva Rezoluției nr. 44/IJ/31/DIJ/2013 din 21 martie 2013 prin care s-a clasat sesizarea sa formulată la data de 27 decembrie 2012. Clasarea s-a dispus de către Inspecția Judiciară în temeiul dispozițiilor art. 45 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 317/2004, întrucât în urma efectuării verificărilor prealabile s-a constatat că nu există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare. În motivarea contestației, reclamantul a arătat că judecătorii care au soluționat cererea sa de revizuire ce a făcut obiectul Dosarului nr. 18.906/200/2012 al Judecătoriei Buzău au ignorat în totalitate caracterul obligatoriu al unei decizii pronunțate în interesul legii și au încălcat „normele de drept material sau procesual”.

21. Prin întâmpinarea formulată, Inspecția Judiciară a invocat excepția inadmisibilității acțiunii și, pe fond, a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată. Față de excepția inadmisibilității acțiunii, reclamantul Gabriel Emilian Constantin a invocat excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 47 alin. (1) lit. b) teza finală din Legea nr. 317/2004, circumstanțind-o la ipoteza neidentificării situației de fapt care a determinat sesizarea, cu toate că Inspecția Judiciară a dispus clasarea în baza dispozițiilor art. 45 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 317/2004. În fapt, ambele ipoteze, atât cea invocată de autor, cât și cea invocată de Inspecția Judiciară ca temei al clasării sesizării sunt acoperite de dispozițiile art. 47 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 317/2004.

22. Curtea observă că până la adoptarea Legii nr. 24/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și a Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 23 ianuarie 2012, actele normative de modificare a Legii nr. 317/2004 prevedeau că rezoluția de clasare putea fi contestată la secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, în termen de 30 de zile de la comunicare, sau atacată la instanță, potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004.

23. Potrivit Legii nr. 24/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și a Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, în cazul în care sesizarea s-a făcut potrivit art. 45 alin. (2), respectiv în cazul în care Inspecția Judiciară este titulară a acțiunii disciplinare, aceasta se poate sesiza din oficiu sau poate fi sesizată în scris și motivat de orice persoană interesată, inclusiv de Consiliul Superior al Magistraturii, în legătură cu abaterile disciplinare săvârșite de judecători și procurori, iar inspectorul judiciar poate dispune, prin rezoluție scrisă și motivată:

— admiterea sesizării, prin exercitarea acțiunii disciplinare și sesizarea secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii;

— clasarea sesizării, în cazul în care aceasta nu este semnată, nu conține datele de identificare ale autorului sau „indicii cu privire la identificarea situației de fapt” care a determinat sesizarea, precum și în cazul prevăzut la art. 45 alin. (4) lit. b); **rezoluția de clasare este definitivă;**

— respingerea sesizării, în cazul în care se constată, în urma efectuării cercetării disciplinare, că nu sunt îndeplinite condițiile pentru exercitarea acțiunii, respectiv nu există indicii cu privire la săvârșirea unei abateri disciplinare. În acest caz rezoluția de respingere poate fi contestată de persoana care a formulat sesizarea la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, în termen de 15 zile de la comunicare, fără îndeplinirea unei proceduri prealabile.

24. Curtea apreciază că, în ceea ce privește rezoluția de clasare, un prim aspect ce trebuie clarificat se referă la înțelesul sintagmei „indicii cu privire la identificarea situației de fapt” din cuprinsul art. 47 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 317/2004. Astfel, această sintagmă se referă la situațiile în care inspectorul judiciar printr-o verificare formală, din cauza lipsei descrierii situației de fapt, nu poate identifica împrejurarea care a determinat sesizarea.

25. Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 47 din Legea nr. 317/2004, rezoluția inspectorului judiciar poate fi atacată la secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii — în cazul admiterii sesizării, la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București — în cazul respingerii sesizării, iar în cazul clasării sesizării rezoluția este definitivă și nu există cale de atac împotriva acesteia.

26. Referitor la cel de al doilea aspect, Curtea constată că dispozițiile legale criticate potrivit cărora inspectorul judiciar, prin rezoluție scrisă și motivată, poate dispune clasarea sesizării în cazul prevăzut la art. 45 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 317/2004, respectiv dacă în urma efectuării verificărilor prealabile se constată că nu există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare, și rezoluția de clasare este definitivă, contravin prevederilor constituționale privind accesul liber la justiție, precum și celor convenționale privind dreptul la proces echitabil.

27. Potrivit art. 21 din Constituție, orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor sale legitime. Prin Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Curtea Constituțională a statuat că liberul acces la justiție presupune accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește actul de justiție. S-a considerat că legiuitorul are competența exclusivă de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, astfel cum rezultă din art. 126 alin. (2) din Constituție.

28. În jurisprudența sa referitoare la liberul acces la justiție, în mod constant Curtea Constituțională a statuat că acest principiu semnifică faptul că orice persoană poate sesiza instanțele judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime au fost încălcate, iar nu faptul că acest acces nu poate fi supus niciunei condiționări, competența de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești revenindu-i legiuitorului, fiind o aplicare a dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 126 alin. (2). A se vedea în acest sens Decizia nr. 221 din 21 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 516 din 17 iunie 2005.

29. De asemenea, prin Decizia nr. 953 din 19 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2007, Curtea a statuat că în sensul principiului constituțional instituit de art. 21 privind accesul liber la justiție se înscrie și posibilitatea oricărei persoane de a se adresa direct și nemijlocit instanțelor de judecată pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime. Ca urmare, existența oricărui impediment administrativ, care nu are o justificare obiectivă sau rațională și care ar putea să nege acest drept al persoanei, încalcă, în mod flagrant, prevederile art. 21 alin. (1)—(3) din Constituție.

30. Totodată, prin Decizia nr. 71 din 15 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 27 ianuarie 2009, Curtea a reținut că liberul acces la justiție este pe deplin respectat ori de câte ori partea interesată, în vederea valorificării unui drept sau interes legitim, a putut să se adreseze cel puțin o singură dată unei instanțe naționale.

31. Potrivit art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, care va hotărî asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa, cu titlu general, că art. 6 paragraful 1 din Convenție garantează oricărei persoane dreptul de a aduce în fața unei instanțe orice pretenție referitoare la drepturi și obligații cu caracter civil (a se vedea Hotărârea din 21 februarie 1975, pronunțată în Cauza *Golder împotriva Marii Britanii*, paragraful 36, și Hotărârea din 20 decembrie 2011, pronunțată în Cauza *Đokić împotriva Serbiei*, paragraful 35).

32. În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a reținut că o caracteristică a principiului liberului acces la justiție este aceea că nu este un drept absolut (Cauza *Ashingdane contra Regatului Unit al Marii Britanii* — 1985). Astfel, acest drept, care cere prin însăși natura sa o reglementare din partea statului, poate fi subiectul unor limitări sau condiționări atât timp cât nu este atinsă însăși substanța sa.

33. În sensul considerentelor expuse mai sus, în jurisprudența instanței europene s-a statuat că scopul

Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale este „să apere nu drepturi teoretice sau iluzorii, ci concrete și efective”, în acest sens fiind Hotărârea din 12 iulie 2001, pronunțată în Cauza *Prințul Hans-Adam II de Liechtenstein împotriva Germaniei* și Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*.

34. Prin urmare, Curtea constată că, în ipoteza prevăzută de art. 45 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 317/2004, inspectorul judiciar face o cercetare a fondului sesizării pentru a constata dacă există sau nu indicii cu privire la săvârșirea unei abateri disciplinare. Or, în această situație, textul de lege criticat, potrivit căruia rezoluția de clasare este definitivă și, deci, exclusă controlului judiciar, încalcă accesul liber la justiție, drept fundamental consacrat atât de Constituție, cât și de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, partea interesată fiind lipsită de accesul la o instanță judecătorească. Dacă în primele 3 ipoteze reglementate de art. 47 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 317/2004, respectiv atunci când sesizarea nu este semnată, nu conține datele de identificare ale autorului sesizării sau indicii cu privire la identificarea situației de fapt, caracterul definitiv al soluției clasării este legitimat prin aceea că aceasta nu are un caracter irefragabil deoarece persoana interesată poate face o nouă sesizare cu respectarea condițiilor prevăzute, așa cum a decis instanța de contencios constituțional în jurisprudența sa (a se vedea în acest sens Decizia nr. 487 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 27 ianuarie 2014), în ipoteza prevăzută de art. 45 alin. (4) lit. b) se dispune asupra fondului sesizării, astfel că este absolut necesară asigurarea accesului la justiție prin posibilitatea atacării soluției la instanța judecătorească.

35. Cu privire la invocarea art. 1 alin. (1) și alin. (5), art. 11, art. 15 alin. (1), art. 16 alin. (1) și (2), art. 20, art. 24, art. 52 și art. 148 din Constituție, Curtea reține că autorul excepției de neconstituționalitate nu precizează motivele pentru care dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale menționate și, prin urmare, Curtea nu poate analiza aceste critici.

36. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Gabriel Emilian Constantin în Dosarul nr. 2.821/2/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că sintagma „rezoluția de clasare este definitivă” din cuprinsul art. 47 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii este neconstituțională în ipoteza prevăzută de art. 45 alin. (4) lit. b) din aceeași lege.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 3 iulie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

privind aprobarea Normelor tehnice pentru aplicarea regimului de tranzit comunitar/comun

Având în vedere dispozițiile Regulamentului (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, cu modificările și completările ulterioare, ale Regulamentului (CEE) nr. 2.454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, cu modificările și completările ulterioare, și ale Convenției privind regimul de tranzit comun, adoptată la Interlaken la 20 mai 1987, cu modificările și completările ulterioare, la care România a aderat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2005, aprobată prin Legea nr. 22/2006,

în baza prevederilor art. 664 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 707/2006, cu modificările și completările ulterioare,

în vederea aplicării unitare a regimului de tranzit comunitar/comun,
având în vedere:

— art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală;

— art. 20 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele tehnice pentru aplicarea regimului de tranzit comunitar/comun, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare în termen de 15 zile de la publicare.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.000/2009 privind aprobarea Normelor tehnice pentru aplicarea regimului de tranzit comunitar/comun, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 892 din 21 decembrie 2009.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Gelu-Ștefan Diaconu

București, 11 iunie 2014.
Nr. 1.421.

ANEXĂ

NORME TEHNICE pentru aplicarea regimului de tranzit comunitar/comun

PARTEA I Prevederi generale

Art. 1. — Prezentele norme tehnice stabilesc procedura de acordare, derulare și control a regimului de tranzit comunitar, prevăzut în Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, cu modificările și completările ulterioare, și în Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, cu modificările și completările ulterioare, și al regimului de tranzit comun, prevăzut în Convenția privind regimul de tranzit comun, adoptată la Interlaken la 20 mai 1987, cu modificările și completările ulterioare, la care România a aderat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2005, aprobată prin Legea nr. 22/2006.

Art. 2. — În aplicarea prezentelor norme, prin termenii de mai jos se înțelege:

a) *aplicație NCTS/T1/T2* — componentă a aplicației informatice NCTS-RO care asigură, în cazul operațiunilor de tranzit comunitar/comun, transmiterea electronică a datelor, structurate în conformitate cu standardele agreeate ale mesajelor;

b) *principal obligat* — titularul regimului de tranzit: persoana care, printr-un reprezentant abilitat, dacă este cazul, plasează mărfurile sub regimul de tranzit comunitar/comun;

c) *NTD* — New Transit Document — declarație vamală de tranzit sub formă electronică, întocmită în aplicația NCTS/T1/T2 în aplicarea art. 344a din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, și a art. 21 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare;

d) *NTSD* — New Transit Security Document — declarație vamală de tranzit sub formă electronică, ce conține elemente de securitate și siguranță, întocmită în aplicația NCTS/T1/T2 în aplicarea art. 344a din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare;

e) *LRN* — Local Reference Number — număr de referință local: numărul de referință acordat de principalul obligat NTD/NTSD-ului în vederea identificării în aplicația NCTS/T1/T2;

f) *MRN* — Movement Reference Number — numărul de referință: număr unic de înregistrare al NTD/NTSD alocat de aplicația NCTS/T1/T2;

g) *TAD* — Transit Accompanying Document — document de însoțire a tranzitului: document tipărit din aplicația NCTS/T1/T2 care însoțește mărfurile până la biroul de destinație, întocmit conform prevederilor art. 358 alin. (2) și modelului prevăzut în anexa 45a din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 33 alin. (1) din apendicele I și anexei A3 a apendicelui III la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare;

h) *TSAD* — Transit Security Accompanying Document — document de însoțire tranzit/securitate: document tipărit din aplicația NCTS/T1/T2, care conține elemente de securitate și siguranță și care însoțește mărfurile până la biroul de destinație, întocmit conform prevederilor art. 358 alin. (2) și modelului prevăzut în anexa 45e din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare;

i) *LOI* — List of Items — Listă de articole: document tipărit din aplicația NCTS/T1/T2, care însoțește mărfurile până la biroul de destinație, întocmit conform prevederilor art. 358 alin. (3) și modelului prevăzut în anexa 45b din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv art. 33 alin. (2) din apendicele I și anexei A5 a apendicelui III la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare;

j) *TSLOI* — Transit Security List of Items — Listă articole tranzit/securitate: document tipărit din aplicația NCTS/T1/T2, care conține elemente de securitate și siguranță și care însoțește mărfurile până la biroul de destinație, întocmit conform prevederilor art. 358 alin. (3) și modelului prevăzut în anexa 45f din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare;

k) *AAR* — Anticipated Arrival Record — aviz anticipat de sosire: mesaj electronic ce conține informații extrase din NTD/NTSD, generat automat de aplicația NCTS/T1/T2 la eliberarea în tranzit, ce se transmite de la biroul de plecare la biroul de destinație;

l) *ATR* — Anticipated Transit Record - aviz anticipat de tranzit: mesaj electronic ce conține informații extrase din NTD/NTSD, generat automat de aplicația NCTS/T1/T2 la eliberarea în tranzit, ce se transmite de la biroul de plecare la biroul de tranzit;

m) *birou centralizator*: structură organizatorică din cadrul Direcției Generale a Vămirilor, cu atribuții în confirmarea și efectuarea procedurii de cercetare a operațiunilor de tranzit comunitar/comun;

n) biroul de garanție: structură organizatorică din cadrul Direcției Generale a Vămirilor, cu atribuții în autorizarea utilizării garanției globale, dispensei de garanție și garanției izolate pe titluri, și în executarea garanției globale.

PARTEA a II-a Procedura informatică

CAPITOLUL I

Formalități la biroul de plecare

A. Întocmirea declarației vamale de tranzit

Art. 3. — (1) Declararea mărfurilor în vederea acordării regimului de tranzit comunitar/comun se face prin completarea de către principalul obligat, în aplicația NCTS/T1/T2 a NTD/NTSD, în conformitate cu prevederile art. 353 alin. (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 2 din apendicele III la Convenția privind regimul de tranzit comun. NTD/NTSD conține în mod obligatoriu LRN-ul atribuit de principalul obligat.

(2) După completare, NTD/NTSD se transmite prin intermediul aplicației NCTS/T1/T2 către biroul de plecare competent. Transmiterea NTD/NTSD către biroul de plecare se face în condițiile prevăzute la art. 199 și art. 222 alin. (1) și (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 21 alin. (2) și art. 25 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — (1) După transmiterea NTD/NTSD principalul obligat prezintă la biroul de plecare documentele însoțitoare ale transportului, mărfurile și mijlocul de transport în condițiile prevăzute de art. 219 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 21 alin. (5) și (6) din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) vor fi însoțite de un document tipărit după forma NTD/NTSD din aplicația NCTS/T1/T2 și de un document din care să reiasă cuantumul garanției aferente pentru operațiunea de tranzit, semnate și ștampilate de către principalul obligat. Calculul garanției trebuie să cuprindă cel puțin următoarele elemente: valoarea în vamă, încadrarea tarifară, cursul valutar, taxa vamală aplicabilă, cuantumul taxei vamale, TVA și accizei, după caz.

(3) Atunci când principalul obligat este autorizat să înlocuiască semnătura olografă cu o semnătură digitală, nu mai este necesară prezentarea NTD/NTSD, semnată și ștampilată, la biroul de plecare.

B. Acceptarea declarației vamale de tranzit

Art. 5. — Lucrătorul vamal identifică NTD/NTSD în aplicația NCTS/T1/T2, pe baza LRN-ului, și verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 4.

Art. 6. — (1) În cazul în care respectă dispozițiile stabilite la art. 62 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 27 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, și condițiile prevăzute la art. 4 sunt îndeplinite, NTD/NTSD este acceptată, fiind înregistrată în evidența biroului de plecare prin atribuirea MRN-ului în mod automat de către aplicația NCTS/T1/T2. Acceptarea NTD/NTSD este comunicată principalului obligat, prin intermediul aplicației NCTS/T1/T2, prin trecerea NTD/NTSD în starea „Acceptat”.

(2) Dacă NTD/NTSD nu este acceptată, biroul de plecare comunică aceasta principalului obligat, prin intermediul aplicației NCTS/T1/T2, prin trecerea NTD/NTSD în starea „Respins” informându-l totodată despre motivele neacceptării.

C. Rectificarea declarației vamale de tranzit

Art. 7. — (1) Principalul obligat poate solicita rectificarea uneia sau mai multor date din NTD/NTSD, după ce aceasta a fost acceptată de biroul de plecare, în condițiile prevăzute la art. 65 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92, cu modificările și

completările ulterioare, respectiv art. 28 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Cererea de rectificare se transmite prin intermediul aplicației NCTS/T1/T2 la biroul de plecare.

Art. 8. — (1) Dacă biroul de plecare acceptă cererea de rectificare, principalul obligat modifică corespunzător NTD/NTSD. NTD/NTSD rectificată păstrează MRN-ul și data acceptării NTD/NTSD inițiale.

(2) Prevederile art. 4 alin. (2) se aplică în mod corespunzător și în cazul NTD/NTSD rectificate.

Art. 9. — În cazul în care biroul de plecare respinge cererea de rectificare, acesta comunică principalului obligat motivele respingerii.

D. Invalidarea declarației vamale de tranzit

Art. 10. — (1) Principalul obligat poate solicita în scris biroului de plecare invalidarea NTD/NTSD, după ce aceasta a fost acceptată, în condițiile prevăzute de art. 66 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Cererea de invalidare se depune la biroul de plecare.

Art. 11. — În cazul în care biroul de plecare respinge cererea, acesta comunică principalului obligat motivele respingerii.

E. Înregistrarea garanției

Art. 12. — (1) Lucrătorul vamal verifică modul de calcul al cuantumului garanției prezentat în documentul prevăzut la art. 4 alin. (2).

(2) În situația în care cuantumului garanției a fost corect calculat și înscris în mod corespunzător în NTD/NTSD, secțiunea „Garanție”, câmpul „Înregistrarea garanției”, lucrătorul vamal ia decizia de înregistrare a garanției. Dacă garanția constituită este acoperitoare, înregistrarea garanției este comunicată principalului obligat prin intermediul aplicației NCTS/T1/T2, prin trecerea NTD/NTSD în starea „Garanție înregistrată”. În cazul garanției constituite prin depozit în numerar sau prin virament, înregistrarea garanției este precedată de verificarea realității constituirii depozitului.

(3) Dacă garanția este respinsă, biroul de plecare comunică aceasta principalului obligat, prin intermediul aplicației NCTS/T1/T2, prin trecerea NTD/NTSD în starea „Garanție în modificare”, informându-l totodată despre motivele respingerii, cu respectarea prevederilor art. 250 alin. (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În situația în care principalul obligat modifică garanția, prevederile alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(5) În cazul în care principalul obligat nu modifică garanția sunt aplicabile prevederile art. 250 alin. (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare.

F. Decizia de control

Art. 13. — În situația în care, în urma analizei de risc pe baza informațiilor gestionate automat de sistemul informatic sau a altor elemente privind operațiunea de tranzit, lucrătorul vamal ia decizia de a nu controla documentele însoțitoare și/sau mărfurile declarate, această decizie este menționată în NTD/NTSD prin înscrierea în secțiunea „Controlul la plecare”, câmpul „Rezultatele controlului”, a codului A2 cu semnificația „Considerat satisfăcător”, mărfurile urmând să primească liber de vamă.

Art. 14. — Dacă lucrătorul vamal ia decizia de a controla documentele însoțitoare și/sau mărfurile declarate, această decizie este comunicată principalului obligat prin intermediul aplicației NCTS/T1/T2, prin trecerea NTD/NTSD în starea „În control”. Controlul se desfășoară cu respectarea prevederilor art. 68—72 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92, cu modificările și completările ulterioare, art. 239—247 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 30 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

G. Efectuarea controlului

Art. 15. — Dacă în timpul efectuării controlului nu se constată discrepanțe între datele înscrise în NTD/NTSD, documentele însoțitoare și mărfurile controlate, lucrătorul vamal înregistrează acest rezultat în NTD/NTSD prin înscrierea în secțiunea „Controlul la plecare”, câmpul „Rezultatele controlului”, a codului A1 cu semnificația „Satisfăcător”.

Art. 16. — (1) În situația în care se constată discrepanțe minore între datele înscrise în NTD/NTSD, documentele însoțitoare și mărfurile controlate, acestea sunt comunicate pentru rezolvare principalului obligat, stabilindu-i-se un termen de răspuns.

(2) Biroul vamal poate efectua modificări asupra datelor cuprinse în NTD/NTSD numai cu acceptul principalului obligat, în acest caz mărfurile urmând să primească liber de vamă. Aceste modificări se menționează în NTD/NTSD prin înscrierea de către lucrătorul vamal în secțiunea „Controlul la plecare”, câmpul „Rezultatul controlului”, a codului A1 cu semnificația „Satisfăcător”, mărfurile urmând să primească liber de vamă.

Art. 17. — Dacă modificările datelor din NTD/NTSD nu sunt acceptate de principalul obligat sau termenul acordat a expirat, lucrătorul vamal poate acorda liber de vamă. În această situație lucrătorul vamal menționează rezultatul controlului în NTD/NTSD prin înscrierea în secțiunea „Controlul la plecare”, câmpul „Rezultatul controlului”, a codului A1 cu semnificația „Satisfăcător”.

Art. 18. — Când în urma controlului se constată discrepanțe majore între datele înscrise în NTD/NTSD, documentele însoțitoare și mărfurile controlate, acestea sunt comunicate principalului obligat. Lucrătorul vamal înregistrează rezultatul controlului în NTD/NTSD, prin înscrierea în secțiunea „Controlul la plecare”, câmpul „Rezultatele controlului”, a codului B1 cu semnificația „Nesatisfăcător”, mărfurilor neacordându-li-se liber de vamă.

Art. 19. — Biroul de plecare decide dacă discrepanțele constatate între datele înscrise în NTD/NTSD, documentele însoțitoare și mărfurile controlate se consideră minore sau majore.

H. Liberul de vamă

Art. 20. — Înainte de acordarea liberului de vamă lucrătorul vamal înscrie în NTD/NTSD mențiunile referitoare la data-limită de prezentare la biroul de destinație, sigiliile aplicate și itinerarul, dacă este cazul.

Art. 21. — (1) Liberul de vamă se acordă conform prevederilor art. 73 și 74 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 32 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

(2) După acordarea liberului de vamă, lucrătorul vamal tipărește TAD/TSAD și, după caz, LOI/TSLOI, pe care le înmânează principalului obligat, în vederea însoțirii mărfurilor până la biroul de destinație.

Art. 22. — În cazul în care un mijloc de transport este utilizat pentru încărcarea succesivă cu mărfuri care se plasează în regim de tranzit comunitar/comun la mai multe birouri de plecare, lucrătorul vamal de la biroul de plecare intermediar menționează noile sigilii aplicate și aplică ștampila personală în rubrica F a fiecărui TAD/TSAD emis de birourile de plecare precedente.

Art. 23. — Încărcarea în același mijloc de transport a mărfurilor plasate în regim de tranzit comunitar/comun și a mărfurilor care se află în liberă circulație se face cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 357 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 31 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II

Formalități în cazul expeditorilor agreeți**A. Întocmirea și acceptarea declarației vamale de tranzit**

Art. 24. — (1) Art. 3 se aplică în mod corespunzător.

(2) NTD/NTSD conține în mod obligatoriu în rubrica „Controlat la biroul de plecare” data-limită de prezentare la biroul de destinație, sigiliile care urmează a fi aplicate și itinerarul, dacă este cazul.

Art. 25. — Acceptarea NTD/NTSD se materializează prin alocarea de către aplicația NCTS/T1/T2 a MRN-lui și trecerea NTD/NTSD în starea „Acceptat”.

B. Rectificarea declarației vamale de tranzit

Art. 26. — (1) Expeditorul agreeat poate rectifica una sau mai multe date din NTD/NTSD, după ce aceasta a fost acceptată de biroul de plecare, în condițiile prevăzute de art. 65 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 28 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Art. 8 și 9 se aplică în mod corespunzător.

C. Invalidarea declarației vamale de tranzit

Art. 27. — Art. 10 și 11 se aplică în mod corespunzător.

D. Înregistrarea garanției și notificarea de încărcare

Art. 28. — (1) După acceptarea NTD/NTSD, expeditorul agreeat procedează la înregistrarea garanției. În situația în care cuantumul garanției a fost corect calculat și înscris în mod corespunzător în NTD/NTSD, secțiunea „Garanție”, câmpul „Înregistrarea garanției”, iar garanția constituită este acoperitoare, garanția este înregistrată, NTD/NTSD trecând în starea „Garanție înregistrată”.

(2) Prevederile art. 12 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

(3) În situația în care expeditorul agreeat modifică garanția, prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător.

(4) În cazul în care expeditorul agreeat nu modifică garanția prevederile art. 12 alin. (5) se aplică în mod corespunzător.

Art. 29. — (1) Sosirea mijlocului de transport pentru încărcare este anunțată de expeditorul agreeat biroului de plecare după înregistrarea garanției prin intermediul „notificării de încărcare”, cu scopul de a permite acestuia efectuarea, dacă se consideră necesar, a controlului mărfurilor și aplicării sigiliilor.

(2) Notificarea de încărcare conține informații despre:

- a) MRN-ul operațiunii de tranzit;
- b) regimul de tranzit solicitat;
- c) identitatea și naționalitatea mijlocului de transport la plecare;
- d) țara de destinație;
- e) data și ora expedierii mărfurilor;
- f) sigiliile care urmează a fi, eventual, aplicate;
- g) denumirea comercială a mărfurilor, inclusiv încadrarea lor tarifară, dacă este cazul;
- h) numărul licențelor și/sau al altor certificate necesare, dacă este cazul.

(3) Notificarea de încărcare se transmite biroului de plecare prin fax, pe cale electronică sau în orice alt mod agreeat de biroul vamal de comun acord cu expeditorul agreeat, imediat după încărcarea mijlocului de transport, atunci când aceasta are loc în timpul orelor de program al biroului de plecare. Expeditorul agreeat este obligat să verifice transmiterea corectă a faxului conținând notificarea de încărcare (menționată în mod automat pe șușa confirmării de transmitere de către aparat prin mențiunea „OK”), respectiv confirmarea transmisiei efectuate pe cale electronică sau prin orice alt mod acceptat de biroul vamal.

(4) Modalitatea de transmitere a notificării de încărcare trebuie să asigure expeditorului agreeat obținerea sau eliberarea unei confirmări a transmiterii, în care să fie indicate data, ora și minutul primirii de către biroul vamal a acesteia.

(5) În cazul în care, din cauza unor defecțiuni tehnice sau din alte cauze, expeditorul agreeat nu poate transmite notificarea de încărcare, acesta este obligat să o predea cât mai curând posibil, personal, agentului vamal desemnat. Acesta înscrie pe notificare data, ora și minutul primirii.

Art. 30. — Lucrătorul vamal desemnat din cadrul biroului de plecare înregistrează în evidențe notificarea de încărcare, identifică NTD/NTSD în aplicația NCTS/T1/T2 pe baza MRN-ului și ia decizia privitoare la controlul mărfurilor, în termenul prevăzut în autorizația privind acordarea statutului de expeditor agreeat.

E. Liberul de vamă

Art. 31. — (1) La expirarea termenului prevăzut în autorizație, expeditorul agreeat sigilează mijlocul de transport, tipărește TAD/TSAD și, după caz, LOI/TSLOI din aplicația NCTS/T1/T2 și expediază mărfurile însoțite de TAD/TSAD și, după caz, LOI/TSLOI.

(2) În cadrul perioadei de justificare prevăzute în autorizație un document tipărit după forma NTD/NTSD se predă biroului de plecare.

Art. 32. — Dacă în urma analizei de risc pe baza informațiilor gestionate automat de sistemul informatic sau a unor elemente privind operațiunea de tranzit lucrătorul vamal ia decizia de a controla mărfurile notificate, prevederile art. 14—21 se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL III

Formalități de îndeplinit în cursul transportului**A. Formalități de îndeplinit la biroul de tranzit**

Art. 33. — (1) Transportul și TAD/TSAD, după caz, LOI/TSLOI, se prezintă la biroul de tranzit înscris în rubrica 51 a TAD/TSAD.

(2) Lucrătorul vamal identifică ATR-ul aferent operațiunii de tranzit în aplicația NCTS/T1/T2 pe baza MRN-ului.

Art. 34. — În situația în care, în urma efectuării analizei de risc pe baza informațiilor gestionate automat de către sistemul informatic sau a unor alte elemente privind operațiunea de tranzit, lucrătorul vamal ia decizia de a nu controla mărfurile prezentate, acesta notifică biroului de plecare trecerea frontierei prin intermediul aplicației NCTS/T1/T2 și permite continuarea operațiunii de tranzit.

Art. 35. — Dacă lucrătorul vamal ia decizia de a controla mărfurile prezentate, această decizie este comunicată transportatorului. Controlul se desfășoară cu respectarea prevederilor art. 68—72 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 239—247 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 35 alin. (3) din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 36. — Dacă în timpul efectuării controlului nu se constată discrepanțe între datele înscrise în ATR și mărfurile controlate sau se constată discrepanțe minore, lucrătorul vamal notifică biroului de plecare trecerea frontierei prin intermediul aplicației NCTS/T1/T2 și permite continuarea operațiunii de tranzit. Noile sigilii, aplicate după caz, se înscriu în ATR, în secțiunea „Incident”, și se menționează pe TAD/TSAD, în rubrica F vizată de lucrătorul vamal prin aplicarea ștampilei personale.

Art. 37. — (1) Când în urma controlului se constată discrepanțe majore între datele înscrise în ATR și mărfurile controlate, lucrătorul vamal întrerupe operațiunea de tranzit, notifică întreruperea operațiunii de tranzit biroului de plecare prin intermediul aplicației NCTS/T1/T2, prin efectuarea formalităților de rerutare și de încheiere a tranzitului corespunzătoare biroului de destinație prevăzute în prezentele norme tehnice.

(2) Biroul de tranzit decide dacă discrepanțele constatate între datele înscrise în ATR și mărfurile controlate se consideră minore sau majore.

B. Operațiunea de rerutare

Art. 38. — (1) Prin rerutare în cursul transportului se înțelege redirecționarea ATR-ului de la biroul de tranzit declarat către biroul de tranzit unde mărfurile sunt prezentate efectiv.

(2) Cererea de rerutare pentru operațiunea de tranzit identificată prin MRN-ul înscris în TAD/TSAD se transmite, prin intermediul aplicației NCTS/T1/T2, de către biroul de tranzit unde sunt prezentate efectiv mărfurile către biroul de plecare.

(3) După realizarea rerutării, noul birou de tranzit efectuează formalitățile descrise în prezentul capitol.

(4) În situația în care cererea de rerutare este respinsă de biroul de plecare, biroul de tranzit unde sunt prezentate efectiv mărfurile este informat prin intermediul aplicației NCTS/T1/T2 despre motivele respingerii și ia măsurile corespunzătoare pentru întoarcerea transportului și informarea transportatorului.

C. Evenimente în timpul transportului

Art. 39. — (1) În cazurile prevăzute la art. 360 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 36 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, transportatorul efectuează mențiunile corespunzătoare în rubrica 56 a TAD/TSAD și prezintă, în cel mai scurt timp, transportul împreună cu TAD/TSAD biroului vamal competent.

(2) În aplicarea procedurii prevăzute la alin. (1), biroul vamal competent este biroul vamal în a cărui rază de competență s-au produs respectivele evenimente. Acesta decide dacă operațiunea de tranzit poate continua sau nu.

(3) Dacă biroul vamal competent decide că operațiunea poate continua, mențiunile referitoare la evenimentul petrecut, înscrise de transportator în TAD/TSAD, vor fi vizate de lucrătorul vamal prin aplicarea ștampilei personale, în rubrica G a TAD/TSAD.

Art. 40. — În situația în care sigiliile au fost rupte independent de voința transportatorului, lucrătorul vamal verifică mijlocul de transport și mărfurile și, dacă decide că operațiunea de tranzit comunitar/comun poate continua, aplică noi sigilii vamale, completează și vizează în mod corespunzător rubrica G a TAD/TSAD.

Art. 41. — (1) În cazul transbordării mărfurilor, transportatorul efectuează mențiunile corespunzătoare în rubrica 55 a TAD/TSAD.

(2) Dacă biroul vamal competent decide că operațiunea poate continua, mențiunile referitoare la transbordare, înscrise de transportator în TAD/TSAD, vor fi vizate de lucrătorul vamal prin aplicarea ștampilei personale, în rubrica F a TAD/TSAD. Atunci când pe parcursul transportului s-au făcut mai mult de două transbordări și rubrica F a fost completată, noile mențiuni se vor înscrie în rubricile 56 și G ale TAD/TSAD.

(3) În situația în care transbordarea mărfurilor dintr-un mijloc de transport se face prin încărcarea acestora în două sau mai multe mijloace de transport, operațiunea de tranzit nu mai poate continua, biroul vamal competent devine birou de destinație și efectuează încheierea operațiunii de tranzit conform prevederilor prezentelor norme.

Art. 42. — (1) În cazul controalelor efectuate de către autoritatea vamală abilitată, în situația în care nu se constată discrepanțe între datele înscrise în TAD/TSAD și mărfurile controlate sau se constată discrepanțe minore, autoritatea vamală abilitată aplică noi sigilii și permite continuarea operațiunii de tranzit. Noile sigilii, aplicate după caz, se menționează pe TAD/TSAD, în rubrica F vizată de lucrătorul vamal prin aplicarea ștampilei personale.

(2) Când în urma controlului se constată discrepanțe majore între datele înscrise în TAD/TSAD și mărfurile controlate, autoritatea vamală abilitată întrerupe operațiunea de tranzit și prezintă mărfurile și mijlocul de transport biroului vamal în a cărui rază de competență s-a efectuat acțiunea de control. Biroul vamal notifică întreruperea operațiunii de tranzit biroului de plecare prin intermediul aplicației NCTS/T1/T2, prin rerutarea operațiunii de tranzit și efectuarea formalităților de încheiere a acesteia corespunzătoare biroului de destinație prevăzute în prezentele norme tehnice.

(3) Autoritatea vamală abilitată decide dacă discrepanțele constatate între datele înscrise în TAD/TSAD și mărfurile controlate se consideră minore sau majore.

Art. 43. — Mențiunile înscrise pe TAD/TSAD cu privire la evenimente petrecute în timpul transportului, vizate de către biroul vamal competent sau autoritatea vamală abilitată, sunt menționate în aplicația NCTS/T1/T2 de către biroul de destinație în AAR sau primul birou de tranzit în ATR, prin înscrierea în secțiunea „Incident”.

CAPITOLUL IV

Formalități la biroul de destinație

A. Prezentarea mărfurilor la biroul de destinație

Art. 44. — Principalul obligat prezintă la biroul de destinație mărfurile, mijlocul de transport, documentele însoțitoare, TAD/TSAD și, după caz, LOI/TSLOI.

Art. 45. — (1) Lucrătorul vamal identifică AAR în aplicația NCTS/T1/T2 pe baza MRN-ului, înregistrează în evidențe operațiunea de tranzit și transmite mesajul „aviz de sosire” către biroul de plecare prin intermediul aplicației NCTS/T1/T2, conform prevederilor art. 363 alin. (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 39 alin. (1) din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prevederile art. 43 se aplică în mod corespunzător.

B. Decizia de control

Art. 46. — (1) Dacă, în urma analizei de risc pe baza informațiilor gestionate automat de sistemul informatic sau a unor elemente privind operațiunea de tranzit, lucrătorul vamal ia decizia de a nu controla mărfurile prezentate, menționează această decizie în AAR prin înscrierea în secțiunea „Control general”, câmpul „Rezultatele controlului la destinație”, a codului A2 cu semnificația „Considerat satisfăcător”, cu respectarea prevederilor art. 363 alin. (4) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 39 alin. (4) din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, și încheie operațiunea de tranzit.

(2) Numărul de înregistrare a operațiunii de tranzit în evidențele biroului de destinație se menționează în AAR, în secțiunea „Control general”, câmpul „Rezultatele controlului la destinație — Comentarii”.

Art. 47. — În cazul în care lucrătorul vamal ia decizia de a controla mărfurile prezentate, această decizie este comunicată transportatorului. Controlul se desfășoară cu respectarea prevederilor art. 68—72 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 239—247 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 37 alin. (3) din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

C. Efectuarea controlului și încheierea operațiunii de tranzit

Art. 48. — (1) Dacă în urma controlului nu s-au constatat discrepanțe între datele înscrise în TAD/TSAD, AAR și mărfurile prezentate la biroul de destinație, lucrătorul vamal menționează acest rezultat în AAR prin înscrierea în secțiunea „Control

general”, câmpul „Rezultatele controlului la destinație”, a codului A1 cu semnificația „Satisfăcător”, cu respectarea prevederilor art. 363 alin. (4) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 39 alin. (4) din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, și încheie operațiunea de tranzit.

(2) Prevederile art. 46 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

Art. 49. — (1) Prevederile art. 48 se aplică și în situația în care în urma controlului s-au constatat discrepanțe minore între datele înscrise în TAD/TSAD, AAR și mărfurile prezentate la biroul de destinație. Discrepanțele constatate se menționează în AAR prin înscrierea în secțiunea „Control general”, câmpul „Rezultatele controlului la destinație — Comentarii”.

(2) Prin *discrepanțe minore* se înțelege, în principal, orice eroare materială care nu afectează operațiunea de tranzit în cauză.

Art. 50. — (1) Când în urma controlului se constată discrepanțe majore, lucrătorul vamal menționează rezultatul controlului în AAR, prin înscrierea în secțiunea „Control general”, câmpul „Rezultatele controlului la destinație” a codului B1 cu semnificația „Nesatisfăcător”, cu respectarea prevederilor art. 363 alin. (4) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, respectiv ale art. 39 alin. (4) din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prevederile art. 46 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(3) Biroul de destinație decide dacă discrepanțele constatate între datele înscrise în TAD/TSAD și mărfurile controlate se consideră minore sau majore.

Art. 51. — (1) În cazul în care, pentru încheierea operațiunii de tranzit, biroul de destinație consideră că este necesară rezolvarea discrepanțelor constatate, acesta menționează în AAR dacă rezolvarea discrepanțelor este solicitată biroului de plecare sau este efectuată de biroul de destinație.

(2) Atunci când este solicitat, biroul de plecare efectuează propriile verificări și comunică biroului de destinație prin intermediul aplicației NCTS/T1/T2 despre modalitatea de rezolvare a discrepanțelor, prin completarea în NTD/NTSD în secțiunea „Control general”, câmpul „Rezultatul discrepanțelor la biroul de plecare”, a:

- a) codului „1” atunci când discrepanțele sunt rezolvate;
- b) codului „0” atunci când discrepanțele nu sunt rezolvate.

(3) În cazul în care rezolvarea discrepanțelor constatate este efectuată de biroul de destinație, rezultatele verificărilor efectuate se comunică în scris biroului de plecare, într-un termen de maximum 3 luni de la data înregistrării în evidențe a operațiunii de tranzit.

(4) După rezolvarea discrepanțelor, lucrătorul vamal de la biroul de destinație ia măsurile necesare în vederea încheierii operațiunii de tranzit dispunând, după caz, perceperea datoriei rezultate ca urmare a discrepanțelor constatate.

Art. 52. — În cazul în care, pentru încheierea operațiunii de tranzit, biroul de destinație stabilește că nu este necesară rezolvarea discrepanțelor constatate și decide să perceapă datoria rezultată, acesta menționează rezultatul controlului în AAR, secțiunea „Control general”, câmpul „Rezultatele controlului la destinație”, prin înscrierea codului A5 cu semnificația „Taxe colectate”.

Art. 53. — (1) În situația în care într-un mijloc de transport se află mai multe partide de marfă însoțite de mai multe TAD/TSAD-uri, destinate a fi descărcate la birouri de destinație succesive, lucrătorul vamal de la biroul de destinație intermediar menționează noile sigilii aplicate după descărcarea partidei de marfă și aplică ștampila personală în rubrica F a fiecărui TAD/TSAD care însoțește în continuare mărfurile.

(2) Prevederile art. 43 se aplică în mod corespunzător.

D. Operațiunea de rerutare

Art. 54. — Prin rerutare se înțelege redirectionarea AAR-ului de la biroul de destinație declarat către biroul de destinație unde mărfurile sunt prezentate efectiv.

Art. 55. — (1) Cererea de rerutare pentru operațiunea de tranzit identificată prin MRN-ul înscris în TAD/TSAD se transmite, prin intermediul aplicației NCTS/T1/T2, de către biroul de destinație unde sunt prezentate efectiv mărfurile către biroul de plecare.

(2) După realizarea rerutării, noul birou de destinație efectuează formalitățile descrise în prezentul capitol.

(3) În situația în care biroul de destinație unde sunt prezentate efectiv mărfurile nu recepționează prin intermediul aplicației NCTS/T1/T2 mesajul care cuprinde informațiile referitoare la operațiune, acesta înregistrează operațiunea în evidențe, formalitățile descrise în prezentul capitol fiind efectuate în mod corespunzător, mențiunile referitoare la rezultatul controlului fiind înscrise în TAD/TSAD la rubrica I „Controlat la biroul de destinație” și ulterior în aplicația NCTS/T1/T2 atunci când este posibil.

(4) În situația în care biroul de destinație este în imposibilitatea de a înscrie mențiunile referitoare la rezultatul controlului în aplicația NCTS/T1/T2 în termenul prevăzut la art. 363 alin. (4) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 39 alin. (4) din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, acesta transmite biroului centralizator o copie certificată a TAD/TSAD.

Art. 56. — Prevederile art. 55 se aplică în mod corespunzător și în situația în care AAR-ul nu este identificat în aplicația NCTS/T1/T2 de biroul de destinație înscris în TAD/TSAD.

CAPITOLUL V

Formalități în cazul destinatarilor agreeți

Art. 57. — (1) La sosirea mărfurilor și mijlocului de transport împreună cu documentele însoțitoare, TAD/TSAD și, după caz, LOI/TSLOI, în spațiul autorizat, destinatarul agreeat identifică AAR în aplicația NCTS/T1/T2 pe baza MRN-ului, efectuează, dacă este cazul, mențiunile prevăzute la art. 43, transmite mesajul „aviz de sosire” către biroul de plecare prin intermediul aplicației NCTS/T1/T2 și informează biroul de destinație despre sosirea mărfurilor prin intermediul „notificării de sosire”. Notificarea de sosire conține MRN-ul operațiunii de tranzit și informațiile prevăzute la art. 408 alin. (1) lit. a) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 65 alin. (1) lit. a) din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Notificarea de sosire conține informații despre:

- a) regimul de tranzit acordat;
- b) țara de expediție;
- c) țara de origine;
- d) data și ora sosirii mărfurilor;
- e) starea sigiliilor aplicate;
- f) denumirea comercială a mărfurilor, inclusiv încadrarea lor tarifară, dacă este cazul;

g) mențiunile înscrise pe declarația de tranzit cu privire la evenimentele petrecute în timpul transportului, dacă este cazul;

h) excedentele, deficiturile, substituirile, sigiliile rupte sau alte nereguli, dacă este cazul.

(3) Notificarea de sosire se transmite biroului vamal de destinație prin fax, pe cale electronică sau în orice alt mod agreeat de biroul vamal de comun acord cu destinatarul agreeat, imediat după sosirea efectivă a mijlocului de transport, atunci când aceasta are loc în timpul orelor de program al biroului vamal. Destinatarul agreeat este obligat să verifice transmiterea corectă a faxului conținând notificarea de sosire (menționată în

mod automat pe șușa confirmării de transmitere de către aparat prin mențiunea „OK”), respectiv confirmarea transmisiei efectuate pe cale electronică sau prin orice alt mod acceptat de biroul vamal.

(4) Modalitatea de transmitere a notificării de sosire trebuie să asigure destinatarului agreat obținerea sau eliberarea unei confirmări a transmiterii, în care să fie indicate data, ora și minutul primirii de către biroul vamal a acesteia.

(5) În cazul în care, din cauza unor defecțiuni tehnice sau din alte cauze, destinatarul agreat nu poate transmite notificarea de sosire, acesta este obligat să o predea cât mai curând posibil, personal, agentului vamal desemnat. Acesta înscrie pe notificare data, ora și minutul primirii.

Art. 58. — Lucrătorul vamal desemnat din cadrul biroului de destinație înregistrează în evidențe notificarea de sosire, identifică AAR în aplicația NCTS/T1/T2 pe baza MRN-ului și ia decizia privind controlul mărfurilor, în termenul prevăzut în autorizația privind acordarea statutului de destinatar agreat.

Art. 59. — La expirarea termenului prevăzut în autorizație, destinatarul agreat verifică existența și integritatea sigiliilor, descarcă și efectuează recepția mărfurilor, introduce imediat rezultatele descărcării în evidențele proprii și comunică acest rezultat biroului de destinație, prin intermediul aplicației NCTS/T1/T2, cu respectarea termenului prevăzut la art. 408 alin. (1) lit. c) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 65 alin. (1) lit. c) din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 60. — (1) Dacă la descărcare nu s-au constatat discrepanțe între datele înscrise în TAD/TSAD, AAR și mărfurile descărcate, comunicarea prevăzută la art. 59 se face prin înscrierea în AAR, secțiunea „Control general”, câmpul „Rezultatele controlului la destinație”, a codului A2 cu semnificația „Considerat satisfăcător”.

(2) TAD/TSAD-ul și, după caz, LOI/TSLOI se prezintă fără întârziere biroului de destinație.

(3) Rezultatele controlului sunt comunicate biroului de plecare de către biroul de destinație prin intermediul aplicației NCTS/T1/T2 în termenul prevăzut la art. 363 alin. (4) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 39 alin. (4) din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Biroul de destinație menționează în AAR numărul de înregistrare al notificării de sosire, în secțiunea „Control general”, câmpul „Rezultatele controlului la destinație — Comentarii”.

Art. 61. — (1) Atunci când la descărcarea mărfurilor se constată discrepanțe, destinatarul agreat oprește imediat descărcarea și comunică biroului de destinație constatarea discrepanțelor prin intermediul aplicației NCTS/T1/T2, prin înscrierea în AAR în secțiunea „Control general”, câmpul „Rezultatele controlului la destinație”, a codului B1 cu semnificația „Nesatisfăcător”. Discrepanțele constatate se menționează în AAR prin înscrierea în secțiunea „Control general”, câmpul „Rezultatele controlului la destinație — Comentarii”.

(2) Biroul de destinație controlează mărfurile și menționează rezultatul controlului în AAR. Prevederile art. 49—52 și 60 alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

Art. 62. — (1) Dacă în urma analizei de risc pe baza informațiilor gestionate automat de sistemul informatic sau a unor elemente privind operațiunea de tranzit lucrătorul vamal ia decizia de a controla mărfurile notificate, această decizie este comunicată destinatarului agreat prin intermediul aplicației NCTS/T1/T2, prin înscrierea în AAR, secțiunea „Control general”, câmpul „Rezultatele controlului la destinație”, a codului

B1 cu semnificația „Nesatisfăcător”, AAR-ul trecând în starea „În control”.

(2) Prevederile art. 48—52 și art. 60 alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

PARTEA a III-a

Procedura de rezervă

CAPITOLUL I

Formalități la biroul de plecare

Art. 63. — (1) Procedura de rezervă se aplică în condițiile și în conformitate cu prevederile art. 353 alin. (2) litera b) și anexa 37d din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 22 alin. (1) și anexei V ale apendicelui I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Documentele acceptate ca declarație de tranzit în cazul procedurii de rezervă sunt următoarele:

a) exemplarele 1, 4 și 5 sau 1/6 și 4/5 ale documentului administrativ unic — DAU;

b) un document administrativ unic — DAU imprimat pe hârtie obișnuită din sistemul operatorului, completat conform anexei 37 din Regulamentul CEE nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la anexa B6 din apendicele III al Convenției privind regimul de tranzit comun;

c) documentul de însoțire în tranzit TAD/TSAD, atunci când biroul de plecare consideră că nevoile operatorului sunt justificate, întocmit în conformitate cu anexele 37, 45a și 45e la Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la anexa A3 și anexa B6 din apendicele III al Convenției privind regimul de tranzit comun;

d) documentul tipărit după forma NTD/NTSD din aplicația NCTS/T1/T2 de către principalul obligat, pentru care se aplică dispozițiile pct. 4.1 din anexa 37d din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, în situația în care biroul vamal de plecare a aprobat trecerea la procedura de rezervă după acceptarea declarației de tranzit în aplicația NCTS/T1/T2 și înaintea acordării liberului de vamă.

Art. 64. — (1) Utilizarea procedurii de rezervă se aprobă de biroul de plecare. La luarea deciziei de utilizare a procedurii de rezervă, biroul de plecare se asigură că orice NTD/NTSD introdus în aplicația NCTS/T1/T2 care nu a fost procesat de sistem se anulează.

(2) Principalul obligat trebuie să informeze biroul de plecare în legătură cu fiecare NTD/NTSD înregistrat în NCTS/T1/T2 și căruia nu i s-a acordat liber de vamă, pentru care în continuare s-a trecut la utilizarea procedurii de rezervă, și să solicite anularea acestuia.

Art. 65. — (1) După aprobarea procedurii de rezervă, principalul obligat prezintă la biroul de plecare declarația de tranzit, documentele însoțitoare ale transportului, mărfurile și mijlocul de transport în condițiile prevăzute la art. 199 și art. 353 alin. (2), (4) și (5) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 22 alin. (1), (4)—(7) și la art. 24 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prevederile art. 4 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(3) În cazul utilizării unui certificat de garanție globală sau de dispensă de garanție, aceste documente sunt prezentate biroului de plecare. Lucrătorul vamal din cadrul biroului de plecare verifică validitatea și valabilitatea certificatului de garanție globală sau de dispensă de garanție.

(4) După repornirea aplicației NCTS/T1/T2, în termen de maximum o zi, principalul obligat al operațiunii de tranzit introduce datele din fiecare declarație de tranzit care a fost întocmită în procedură de rezervă, în ramura „Birou de plecare — Procedura de rezervă”.

Art. 66. — (1) Prevederile art. 6—21 se aplică în mod corespunzător.

(2) În situația aprobării cererii de rectificare prevăzute la art. 7 sau a acceptării modificărilor prevăzute la art. 16, declarația de tranzit se rectifică de către principalul obligat.

(3) În cazurile prevăzute la art. 13 și 15—17 lucrătorul vamal din cadrul biroului de plecare menționează rezultatul controlului pe declarația de tranzit prin înscrierea în caseta D a mențiunii „Conform” și aplicarea semnăturii și ștampilei personale.

Art. 67. — (1) În vederea aplicării procedurii de rezervă, lucrătorul vamal din cadrul biroului de plecare:

a) aplică ștampila „Procedură de rezervă” în caseta A a declarației de tranzit. Modelul ștampilei este prevăzut în anexa 37d din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv în anexa B7 a apendicelui III la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare;

b) înscrie în caseta C a declarației de tranzit numărul de înregistrare din evidențele biroului vamal;

c) aplică ștampila personală în caseta D a declarației de tranzit;

d) păstrează exemplarul corespunzător al declarației de tranzit și remite transportatorului celelalte exemplare.

(2) În cazul mărfurilor menționate în anexa 44c din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv în anexa I a apendicelui I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, biroul de plecare transmite Direcției supraveghere și control vamal din cadrul Direcției Generale a Vămirilor, în ziua plecării, o copie a declarației de tranzit.

(3) La primirea exemplarului de confirmare a operațiunii de tranzit completat corespunzător de biroul de destinație, lucrătorul vamal de la biroul de plecare introduce data sosirii și rezultatul controlului în ramura „Birou de plecare — Procedura de rezervă”, în fereastra „Rezultatele controlului la destinație”.

CAPITOLUL II

Formalități în cazul expeditorilor agreeți

Art. 68. — Prevederile art. 63 și 64 se aplică în mod corespunzător.

Art. 69. — (1) După aprobarea procedurii de rezervă, expeditorul agreeat:

a) completează declarația de tranzit;

b) înregistrează declarația de tranzit în evidențe;

c) aplică în caseta A a declarației de tranzit ștampila prevăzută la art. 67 alin. (1) lit. a);

d) aplică în caseta C a declarației de tranzit ștampila specială prevăzută la pct. 26.1 din anexa nr. 37d la Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la pct. 27.1 din anexa V a apendicelui I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, în situația în care autorizația de expeditor agreeat prevede această metodă de autentificare;

e) înscrie în caseta C numărul și data declarației de tranzit.

(2) Prevederile art. 26, 27, 29, 30, 32 și art. 66 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

Art. 70. — (1) La expirarea termenului prevăzut în autorizație, expeditorul agreeat:

a) înscrie în caseta 44 a declarației de tranzit mențiunile referitoare la itinerarul obligatoriu, dacă este cazul;

b) înscrie în caseta 50 a declarației de tranzit mențiunea „Dispensă de semnătură”, dacă este cazul;

c) înscrie în caseta D a declarației de tranzit data-limită de prezentare la biroul de destinație, sigiliile aplicate sau mențiunea „Dispensă”, dacă este cazul, precum și mențiunea „Expeditor agreeat”;

d) păstrează exemplarul corespunzător al declarației de tranzit și remite transportatorului celelalte exemplare;

e) predă biroului de plecare exemplarul nr. 1 al declarației de tranzit, în cadrul perioadei de justificare prevăzute în autorizație.

(2) În cazul mărfurilor menționate în anexa 44c din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, respectiv în anexa I a apendicelui I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, expeditorul agreeat transmite biroului de plecare, în ziua plecării, o copie a declarației de tranzit.

(3) Prevederile art. 67 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL III

Formalități de îndeplinit în cursul transportului

A. Formalități de îndeplinit la biroul de tranzit

Art. 71. — Transportatorul prezintă la biroul de tranzit exemplarele nr. 4 și 5 ale declarației de tranzit, avizul de tranzit prevăzut la pct. 15.1 din anexa 37d la Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la pct. 16.1 din anexa V a apendicelui I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, documentele însoțitoare ale transportului, mărfurile și mijlocul de transport.

Art. 72. — În situațiile prevăzute la art. 34—36, lucrătorul vamal din cadrul biroului de tranzit ștampilează exemplarele nr. 4 și 5 ale declarației de tranzit în caseta 51, ștampilează și reține avizul de tranzit. Noile sigilii aplicate se înscriu în caseta 55 a exemplarelor nr. 4 și 5 ale declarației de tranzit.

Art. 73. — Când în urma controlului se constată discrepanțe majore între datele înscrise în declarația de tranzit și mărfurile controlate, lucrătorul vamal întrerupe operațiunea de tranzit și efectuează formalitățile de încheiere a tranzitului corespunzătoare biroului de destinație prevăzute în prezentele norme tehnice.

Art. 74. — În cazul prezentării la un birou de tranzit, care lucrează în procedură de rezervă, a mărfurilor ce fac obiectul unei operațiuni tranzit comunitar ale cărei date au fost transmise prin intermediul aplicației NCTS/T1/T2, biroul de tranzit înregistrează operațiunea în evidențe și notifică trecerea frontierei în aplicația NCTS/T1/T2, atunci când este posibil.

B. Prezentarea la un alt birou de tranzit

Art. 75. — (1) Atunci când mărfurile se prezintă la un alt birou de tranzit decât cel menționat în declarația de tranzit, prevederile art. 71—74 se aplică în mod corespunzător.

(2) În situațiile prevăzute la art. 72, lucrătorul vamal înscrie codul noului birou de tranzit și aplică ștampila în caseta 51 a exemplarelor nr. 4 și 5 ale declarației de tranzit și transmite biroului de plecare avizul de tranzit vizat în mod corespunzător, păstrând o copie a acestuia în evidențele sale.

C. Evenimente în timpul transportului

Art. 76. — Prevederile art. 39—42 se aplică în mod corespunzător, mențiunile respective fiind făcute pe exemplarele nr. 4 și 5 ale declarației de tranzit.

CAPITOLUL IV

Formalități la biroul de destinație

A. Prezentarea mărfurilor la biroul de destinație

Art. 77. — Principalul obligat prezintă la biroul de destinație declarația de tranzit, documentele însoțitoare ale transportului, mărfurile și mijlocul de transport.

Art. 78. — Lucrătorul vamal din cadrul biroului de destinație înregistrează în evidențe declarația de tranzit și menționează pe aceasta data sosirii, numărul de înregistrare în evidența biroului vamal și constatările verificărilor efectuate.

B. Decizia de control și efectuarea controlului

Art. 79. — (1) Prevederile art. 46—50 se aplică în mod corespunzător.

(2) În cazurile prevăzute la art. 46 și 48, lucrătorul vamal din cadrul biroului de destinație menționează rezultatul controlului pe declarația de tranzit, prin înscrierea în caseta I a mențiunii „Conform” și aplicarea semnăturii și ștampilei personale.

(3) În situația prevăzută la art. 49, lucrătorul vamal din cadrul biroului de destinație menționează rezultatul controlului pe declarația de tranzit, prin înscrierea în caseta I a mențiunii „Nereguli”, urmată de precizarea acestora, și aplicarea semnăturii și ștampilei personale.

(4) În cazul prevăzut la art. 50, lucrătorul vamal din cadrul biroului de destinație menționează rezultatul controlului pe declarația de tranzit, prin înscrierea în caseta I a mențiunii „Diferențe”, urmată, după caz, de una dintre mențiunile: „excedent”, „lipsă”, „natura mărfurilor” sau „clasificare tarifară”, și aplicarea semnăturii și ștampilei personale.

(5) Atunci când, pentru încheierea operațiunii de tranzit, lucrătorul vamal din cadrul biroului de destinație decide că este necesară rezolvarea discrepanțelor constatate, acesta înscrie pe declarația de tranzit, în caseta I, mențiunea „Anchetă în curs” și aplică semnătura și ștampila personale. Rezultatele anchetei se comunică în scris biroului de plecare în termen de maximum 3 luni de la înregistrarea în evidențe a operațiunii de tranzit.

(6) În cazul în care, pentru încheierea operațiunii de tranzit, lucrătorul vamal din cadrul biroului de destinație stabilește că nu este necesară rezolvarea discrepanțelor constatate și decide să perceapă datoria rezultată, acesta înscrie pe declarația de tranzit, în caseta I, mențiunea „Taxe încasate” și aplică semnătura și ștampila personale.

C. Încheierea operațiunii de tranzit

Art. 80. — (1) În vederea încheierii operațiunii de tranzit, biroul de destinație transmite biroului de plecare, prin poștă, exemplarul nr. 5 al declarației de tranzit sau TAD-ul, completat corespunzător, în maximum două zile de la data înregistrării operațiunii și cu respectarea termenului prevăzut la pct. 18 din anexa 37d la Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la pct. 19 din anexa V a apendicelui I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Atunci când biroul de plecare este situat într-un alt stat membru sau într-o altă parte contractantă a Convenției privind regimul de tranzit comun, biroul de destinație transmite biroului centralizator, prin poștă, exemplarul nr. 5 al declarației de tranzit sau TAD-ul, completat corespunzător, în maximum două zile de la data înregistrării operațiunii. Biroul centralizator transmite către autoritatea vamală competentă a biroului de plecare exemplarul nr. 5 al declarației de tranzit sau TAD-ul, cu respectarea termenului prevăzut la pct. 18 din anexa 37d la Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, respectiv la pct. 19 din anexa V a apendicelui I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 81. — (1) În cazul prezentării la un birou vamal de destinație, care lucrează în procedură de rezervă, a mărfurilor ce fac obiectul unei operațiuni de tranzit ale cărei date au fost transmise prin intermediul aplicației NCTS/T1/T2, biroul de destinație înregistrează operațiunea în evidențe, efectuează în mod corespunzător formalitățile descrise la art. 46—50, mențiunile referitoare la rezultatul controlului fiind înscrise în TAD/TSAD, caseta I, și ulterior în aplicația NCTS/T1/T2, atunci când este posibil.

(2) Prevederile art. 55 alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

Art. 82. — În cazul mărfurilor menționate în anexa 44c la Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv în anexa I a apendicelui I la Convenția

privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, în situațiile prevăzute la art. 79 alin (3) — (6), biroul de destinație transmite Direcției supraveghere și control vamal din cadrul Direcției Generale a Vămirilor, în ziua sosirii, o copie a declarației de tranzit sau a TAD/TSAD pe care sunt înscrise rezultatele controlului.

D. Prezentarea la un alt birou de destinație

Art. 83. — (1) Atunci când mărfurile se prezintă la un alt birou de destinație decât cel menționat în declarația de tranzit, prevederile art. 77—82 se aplică în mod corespunzător, cu respectarea prevederilor pct. 16.2 și 16.3 din anexa 37d la Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale pct. 17.2 și 17.3 din anexa V a apendicelui I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În situația prevăzută la pct. 16.3 din anexa 37d la Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la pct. 17.3 din anexa V a apendicelui I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, biroul de destinație unde sunt prezentate efectiv mărfurile informează imediat în scris biroul centralizator, care va solicita precizări de la biroul de plecare.

CAPITOLUL V**Formalități în cazul destinatarilor agreeți**

Art. 84. — (1) La sosirea mărfurilor și mijlocului de transport împreună cu documentele însoțitoare și declarația de tranzit în spațiul autorizat, destinatarul agreeat informează biroul de destinație prin intermediul „notificării de sosire”.

(2) Pentru mărfurile menționate în anexa 44c la Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv în anexa I a apendicelui I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, destinatarul agreeat transmite biroului de destinație, în ziua sosirii mărfurilor, o copie a declarației de tranzit.

(3) Prevederile art. 57 alin. (2)—(5) se aplică în mod corespunzător.

Art. 85. — Prevederile art. 58 și 59 se aplică în mod corespunzător.

Art. 86. — Dacă la descărcare nu s-au constatat discrepanțe între datele înscrise în declarația de tranzit și mărfurile descărcate, comunicarea prevăzută la art. 59 se face prin înscrierea în caseta I a declarației de tranzit a mențiunilor referitoare la data sosirii și starea eventualelor sigilii aplicate și transmiterea acestora biroului de destinație.

Art. 87. — (1) Atunci când la descărcarea mărfurilor se constată discrepanțe, destinatarul agreeat oprește descărcarea și informează imediat biroul de destinație.

(2) Biroul de destinație controlează mărfurile și menționează rezultatul controlului pe declarația de tranzit.

(3) Prevederile art. 79 se aplică în mod corespunzător.

Art. 88. — Prevederile art. 80 se aplică în mod corespunzător.

Art. 89. — (1) Atunci când în spațiul autorizat al destinatarului agreeat sosesc mărfuri ce fac obiectul unei operațiuni de tranzit ale cărei date au fost transmise prin intermediul aplicației NCTS/T1/T2, iar aplicația NCTS/T1/T2 nu funcționează, prevederile art. 84—87 se aplică în mod corespunzător.

(2) Formalitățile prevăzute la art. 60—62 se aplică în mod corespunzător.

(3) Mențiunile referitoare la rezultatul descărcării sunt trecute de biroul de destinație în TAD/TSAD în caseta I.

(4) Prevederile art. 57 alin. (3)—(5) se aplică în mod corespunzător și în cazul comunicării deciziei de control și a rezultatului descărcării.

Art. 90. — (1) În momentul încetării motivelor care au determinat acordarea procedurii de rezervă, lucrătorul vamal din cadrul biroului de destinație identifică AAR în aplicația NCTS/T1/T2 pe baza MRN-ului, transmite mesajul „aviz de sosire” către biroul de plecare, menționează rezultatul controlului mărfurilor în AAR, secțiunea „Control general”, câmpul „Rezultatele controlului la destinație”, și încheie operațiunea în conformitate cu prevederile art. 363 alin. (4) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 39 alin. (4) din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare. Discrepanțele constatate se menționează în AAR prin înscrierea în secțiunea „Control general”, câmpul „Rezultatele controlului la destinație — Comentarii”.

(2) Prevederile art. 55 alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

Art. 91. — Prevederile art. 82 se aplică în mod corespunzător.

PARTEA a IV-a

Proceduri simplificate de tranzit

TITLUL I

Procedura simplificată de tranzit pentru mărfurile transportate pe calea ferată

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 92. — (1) Dispozițiile cuprinse în prezentul titlu se aplică mărfurilor transportate în regim de tranzit comunitar/comun pe calea ferată, sub acoperirea unei scrisori de trăsură CIM, a unei scrisori de trăsură CIM pentru transport combinat sau a unei scrisori de trăsură combinate CIM/SMGS, denumite în continuare *scrisori de trăsură CIM*, în condițiile art. 372 alin. (1) lit. f), art. 413—418 și art. 419 alin. (4) și (7) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 44 alin. (1) lit. f) și art. 67—72 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Procedura simplificată de tranzit se utilizează numai în situația în care pentru realizarea transportului mărfurilor cooperează două sau mai multe societăți de cale ferată din Comunitatea Europeană sau țările AELS, fiecare activând la nivel național, autorizate pentru utilizarea procedurii simplificate de tranzit.

(3) Lista societăților de cale ferată autorizate să utilizeze procedura simplificată de tranzit comunitar/comun în Comunitatea Europeană și în țările AELS se comunică de către biroul centralizator tuturor birourilor vamale cu activitate feroviară.

CAPITOLUL II

Formalități la biroul de plecare

A. Întocmirea declarației vamale de tranzit

Art. 93. — (1) Declararea mărfurilor în vederea acordării regimului de tranzit comunitar/comun pe calea ferată, în procedură simplificată, se face prin completarea de către persoana interesată a setului complet al scrisorii de trăsură CIM. Solicitarea pentru utilizarea procedurii simplificate se face prin înscrierea în caseta 58b a scrisorii de trăsură CIM, respectiv în caseta 66b a scrisorii de trăsură CIM/SMGS a codului societății de cale ferată care are calitatea de principal obligat și bifarea căsuței „DA”.

(2) Societățile de cale ferată care cooperează pentru realizarea transportului se menționează în caseta 57 a scrisorii de trăsură CIM, respectiv în caseta 65 a scrisorii de trăsură combinate CIM/SMGS.

(3) După completare, setul complet al scrisorii de trăsură CIM, semnat și ștampilat, împreună cu mărfurile, mijlocul de transport și documentele însoțitoare, se prezintă de către societatea de cale ferată la biroul de plecare.

B. Acceptarea declarației de tranzit

Art. 94. — Dacă condițiile prevăzute la art. 93 sunt îndeplinite, lucrătorul vamal înregistrează operațiunea de tranzit în evidențele biroului de plecare și înscrie în caseta 99 a scrisorii de trăsură CIM, respectiv în caseta 26 a scrisorii de trăsură CIM/SMGS numărul de înregistrare a operațiunii în evidențele biroului vamal.

C. Rectificarea și invalidarea declarației vamale de tranzit

Art. 95. — (1) Rectificarea uneia sau mai multor date din scrisoarea de trăsură CIM se face în conformitate cu prevederile art. 418 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, respectiv ale art. 72 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, în condițiile prevăzute la art. 65 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 28 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În cazul în care biroul de plecare respinge cererea de rectificare, acesta comunică societății de cale ferată motivele respingerii.

Art. 96. — Prevederile art. 66 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

D. Decizia de control

Art. 97. — În situația în care, în urma analizei de risc sau pe baza altor elemente privind operațiunea de tranzit, lucrătorul vamal ia decizia de a nu controla documentele însoțitoare și/sau mărfurile declarate, mărfurile urmează să primească liber de vamă.

Art. 98. — Dacă lucrătorul vamal ia decizia de a controla documentele însoțitoare și/sau mărfurile declarate, controlul se desfășoară cu respectarea prevederilor art. 68—72 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 239—247 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 30 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

E. Efectuarea controlului

Art. 99. — Dacă în timpul efectuării controlului nu se constată discrepanțe între datele înscrise în scrisoarea de trăsură CIM, documentele însoțitoare și mărfurile controlate, mărfurile urmează să primească liber de vamă.

Art. 100. — În situația în care se constată discrepanțe minore între datele înscrise în scrisoarea de trăsură CIM, documentele însoțitoare și mărfurile controlate, acestea sunt comunicate pentru rezolvare societății de cale ferată, stabilindu-i-se un termen de răspuns.

Art. 101. — Dacă modificările datelor din scrisoarea de trăsură CIM nu sunt acceptate de societatea de cale ferată sau termenul acordat a expirat, lucrătorul vamal poate acorda liber de vamă.

Art. 102. — Când în urma controlului se constată discrepanțe majore între datele înscrise în scrisoarea de trăsură CIM, documentele însoțitoare și mărfurile controlate, acestea sunt comunicate societății de cale ferată, mărfurilor neacordându-li-se liber de vamă. Lucrătorul vamal returnează scrisoarea de

trăsură CIM și păstrează o xerocopie a exemplarului 3. Mențiunea neacordării liberului de vamă se înscrie în caseta 99 a scrisorii de trăsură CIM, respectiv în caseta 26 a scrisorii de trăsură CIM/SMGS.

Art. 103. — Biroul de plecare decide dacă discrepanțele constatate între datele înscrise în scrisoarea de trăsură CIM, documentele însoțitoare și mărfurile controlate se consideră minore sau majore.

F. Liberul de vamă

Art. 104. — (1) Liberul de vamă se acordă conform prevederilor art. 73 și 74 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 32 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare. Lucrătorul vamal înscrie în caseta 99 a scrisorii de trăsură CIM, respectiv în caseta 26 a scrisorii de trăsură CIM/SMGS simbolul T1, T2 sau T2F, în conformitate cu prevederile art. 419 alin. (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 73 alin. (2) din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, aplică sigiliile vamale, dacă este cazul, precum și semnătura și ștampila personale.

(2) După acordarea liberului de vamă, lucrătorul vamal remite toate exemplarele scrisorii de trăsură CIM societății de cale ferată și păstrează în evidență o xerocopie a exemplarului 3 și a documentelor însoțitoare.

CAPITOLUL III

Formalități la biroul de destinație

A. Prezentarea mărfurilor la biroul de destinație

Art. 105. — (1) Societatea de cale ferată prezintă la biroul de destinație mărfurile, mijlocul de transport, documentele însoțitoare și exemplarele 2 și 3 ale scrisorii de trăsură CIM, cu respectarea prevederilor art. 419 alin. (5), art. 421 alin. (1) și ale art. 423 alin. (2) și (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 73 alin. (8), art. 75 alin. (1) și ale art. 77 alin. (2) din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Lucrătorul vamal înregistrează în evidențele biroului de destinație scrisoarea de trăsură CIM.

B. Decizia de control

Art. 106. — Dacă, în urma analizei de risc sau a unor elemente privind operațiunea de tranzit, lucrătorul vamal ia decizia de a nu controla mărfurile prezentate, încheie operațiunea de tranzit prin înscrierea pe exemplarele 2 și 3 ale scrisorii de trăsură CIM, în rubrica destinată autorității vamale, a numărului și datei înscrierii în evidența biroului vamal de destinație sau declarației vamale de plasare a mărfurilor sub alt regim vamal și aplică semnătura și ștampila personală. Exemplarul nr. 2 al scrisorii de trăsură CIM se restituie societății de cale ferată, iar exemplarul nr. 3 se reține în evidența biroului de destinație.

Art. 107. — În cazul în care lucrătorul vamal ia decizia de a controla mărfurile prezentate, această decizie este comunicată transportatorului. Controlul se desfășoară cu respectarea prevederilor art. 68—72 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 239—247 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare.

C. Efectuarea controlului și încheierea operațiunii de tranzit

Art. 108. — (1) Dacă în urma controlului nu s-au constatat discrepanțe între datele înscrise în scrisoarea de trăsură CIM și mărfurile controlate sau se constată discrepanțe minore,

prevederile art. 106 se aplică în mod corespunzător. Rezultatele controlului se înscriu pe versoul exemplarelor scrisorii de trăsură CIM.

(2) Prevederile art. 49 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

Art. 109. — (1) Când în urma controlului lucrătorul vamal constată discrepanțe majore, încheie operațiunea de tranzit prin înscrierea rezultatului controlului pe versoul exemplarelor scrisorii de trăsură CIM, utilizând una dintre mențiunile prevăzute la art. 79 alin. (4), dispune, după caz, perceperea datoriei rezultate ca urmare a discrepanțelor constatate, înscrie pe exemplarele 2 și 3 ale scrisorii de trăsură CIM, în rubrica destinată autorității vamale, numărul și data înscrierii în evidența biroului vamal de destinație, ale declarației vamale de plasare a mărfurilor sub alt regim vamal sau ale documentului prin care s-a dispus perceperea datoriei și aplică semnătura și ștampila personală. Exemplarul nr. 2 al scrisorii de trăsură CIM se restituie societății de cale ferată, iar exemplarul nr. 3 se reține în evidența biroului de destinație.

(2) Biroul de destinație decide dacă discrepanțele constatate între datele înscrise în scrisoarea de trăsură CIM și mărfurile controlate se consideră minore sau majore.

Art. 110. — Prevederile art. 105—109 se aplică în mod corespunzător și în situația prevăzută la art. 423 alin. (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 77 alin. (2) din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL IV

Formalități la biroul vamal de intrare/ieșire

Art. 111. — În situația prevăzută la art. 422 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 76 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, scoaterea mărfurilor de pe teritoriul vamal al Comunității se face în conformitate cu prevederile art. 82, 83 și 95—98 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 707/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 112. — (1) Prevederile art. 92 alin. (2) și art. 94 se aplică în mod corespunzător și în situația prevăzută la art. 423 alin. (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 77 alin. (1) din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Comunității se face în conformitate cu prevederile art. 82, 83 și 95—98 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 707/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Prevederile art. 98—104 se aplică în mod corespunzător în situațiile prevăzute la art. 98 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 707/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 113. — Prevederile art. 111 și 112 se aplică în mod corespunzător și în situația prevăzută la art. 424 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 77 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

TITLUL II

**Procedura simplificată de tranzit
pentru mărfurile transportate în containere mari**

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 114. — (1) Dispozițiile cuprinse în prezentul titlu se aplică mărfurilor transportate în containere mari, sub acoperirea unui buletin de expediere TR, în condițiile art. 372 alin. (1) lit. f), art. 426—433 și art. 434 alin. (6) și (9) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 44 alin. (1) lit. f) și art. 80—87 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Procedura simplificată de tranzit pentru mărfurile transportate în containere mari poate fi utilizată de către întreprinderea de transport definită la art. 427 alin. (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 81 din apendicele I la Convenția de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, atunci când societatea de cale ferată respectivă este autorizată să utilizeze procedura simplificată de tranzit pentru transportul mărfurilor pe calea ferată. În situația în care pentru realizarea transportului cooperează două sau mai multe societăți de cale ferată din Comunitatea Europeană sau țările AELS, fiecare activând la nivel național, acestea trebuie să fie autorizate pentru utilizarea procedurii simplificate de tranzit pentru transportul mărfurilor pe calea ferată.

(3) Lista întreprinderilor de transport din Uniunea Europeană și țările AELS care respectă cerințele simplificării se comunică de către biroul centralizator tuturor birourilor vamale cu activitate feroviară.

CAPITOLUL II

Formalități la biroul de plecare**A. Întocmirea declarației vamale de tranzit**

Art. 115. — (1) Declararea mărfurilor transportate în containere mari în vederea acordării regimului de tranzit comunitar/comun pe calea ferată, în procedură simplificată, se face prin completarea de către persoana interesată a setului complet al buletinului de expediere TR.

(2) Solicitarea pentru utilizarea procedurii simplificate se face prin prezentarea scrisorii de trăsură CIM, completată în caseta 58b, sau a scrisorii de trăsură CIM/SMGS, completată în rubrica 66b, cu codul societății de cale ferată care are calitatea de principal obligat și bifarea căsuței „DA”. Prevederile art. 93 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(3) După completare, setul complet al buletinului de expediere TR, respectiv al scrisorii de trăsură CIM, semnat și ștampilat, împreună cu mărfurile, mijlocul de transport și documentele însoțitoare, se prezintă de către societatea de cale ferată la biroul de plecare.

B. Acceptarea declarației de tranzit

Art. 116. — Dacă condițiile prevăzute la art. 115 sunt îndeplinite, lucrătorul vamal înregistrează operațiunea de tranzit în evidențele biroului de plecare și înscrie acest număr în caseta 15 a buletinului de expediere TR.

C. Rectificarea și invalidarea declarației vamale de tranzit

Art. 117. — Prevederile art. 95 și 96 se aplică în mod corespunzător.

D. Decizia de control și efectuarea controlului

Art. 118. — Prevederile art. 97—103 se aplică în mod corespunzător.

E. Liberul de vamă

Art. 119. — (1) Liberul de vamă se acordă conform prevederilor art. 73 și 74 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 32 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare. Lucrătorul vamal înscrie în caseta 15 a buletinului de expediere TR exemplarele 1, 2, 3A, 3B, simbolul T1, T2 sau T2F, în conformitate cu prevederile art. 434 alin. (2)—(4) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 88 alin. (2)—(7) din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, și aplică semnătura și ștampila personală.

(2) În situația în care se aplică sigilii vamale, acestea sunt înscrise în caseta 15 a buletinului de expediere TR.

(3) După acordarea liberului de vamă, lucrătorul vamal remite toate exemplarele buletinului de expediere TR societății de cale ferată și păstrează în evidență o xerox copie a exemplarului 3A și a documentelor însoțitoare.

CAPITOLUL III

Formalități la biroul de destinație**A. Prezentarea mărfurilor la biroul de destinație**

Art. 120. — (1) Societatea de cale ferată prezintă la biroul de destinație mărfurile, mijlocul de transport, documentele însoțitoare și exemplarele 1, 2 și 3A ale buletinului de expediere TR, cu respectarea prevederilor art. 434 alin. (7), art. 436 alin. (1) și ale art. 438 alin. (2) și (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 88 alin. (10), art. 90 alin. (1) și ale art. 92 alin. (2) din apendicele la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Lucrătorul vamal înregistrează în evidențele biroului de destinație buletinul de expediere TR, înscriind pe versoul exemplarelor prezentate numărul și data înregistrării.

B. Decizia de control

Art. 121. — Dacă, în urma analizei de risc sau a unor elemente privind operațiunea de tranzit, lucrătorul vamal ia decizia de a nu controla mărfurile prezentate, încheie operațiunea de tranzit, prin înscrierea pe versoul exemplarelor 1, 2 și 3A ale buletinului de expediere TR, în rubrica destinată autorității vamale, a numărului și datei declarației sumare sau declarației vamale de plasare a mărfurilor sub un alt regim vamal și aplică semnătura și ștampila personală. Exemplarele nr. 1 și 2 ale buletinului de expediere TR se restituie societății de cale ferată, iar exemplarul 3A se reține în evidența biroului de destinație.

Art. 122. — Prevederile art. 107 se aplică în mod corespunzător.

C. Efectuarea controlului și încheierea operațiunii

Art. 123. — (1) Dacă în urma controlului nu s-au constatat discrepanțe între datele înscrise în buletinul de expediere TR și mărfurile controlate sau se constată discrepanțe minore, prevederile art. 121 se aplică în mod corespunzător. Rezultatele controlului se înscriu pe versoul exemplarelor buletinului de expediere TR.

(2) Prevederile art. 49 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

Art. 124. — (1) Când, în urma controlului, lucrătorul vamal constată discrepanțe majore, încheie operațiunea de tranzit prin înscrierea rezultatului controlului pe versoul exemplarelor buletinului de expediere TR utilizând una dintre mențiunile prevăzute la art. 79 alin. (4), dispune, după caz, perceperea datoriei rezultate ca urmare a discrepanțelor constatate, înscrie pe versoul exemplarelor 1, 2 și 3A ale buletinului de expediere TR, în rubrica destinată autorității vamale, numărul și data declarației sumare, ale declarației vamale de plasare a mărfurilor sub alt regim vamal sau ale documentului prin care

s-a dispus perceperea datoriei și aplică semnătura și ștampila personală. Exemplarele 1 și 2 se restituie societății de cale ferată, iar exemplarul nr. 3A se reține în evidența biroului de destinație.

(2) Prevederile art. 108 alin. (2) se aplică în mod corespunzător

Art. 125. — Prevederile art. 120—124 se aplică în mod corespunzător și în situația prevăzută la art. 438 alin. (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL IV

Formalități la biroul vamal de intrare/ieșire

Art. 126. — În situația prevăzută la art. 437 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 91 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, scoaterea mărfurilor de pe teritoriul vamal al Comunității se face în conformitate cu prevederile art. 82, 83 și 95—98 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 707/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 127. — (1) Prevederile art. 114 alin. (2) și art. 116 se aplică în mod corespunzător și în situația prevăzută la art. 438 alin. (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 92 alin. (1) din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prevederile art. 112 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(3) Prevederile art. 118 și 119 se aplică în mod corespunzător în situațiile prevăzute la art. 98 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 707/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 128. — Prevederile art. 126 și 127 se aplică în mod corespunzător și în situația prevăzută la art. 439 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, respectiv la art. 93 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

TITLUL III

Procedura simplificată pentru mărfurile transportate pe calea aerului

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 129. — Dispozițiile cuprinse în prezentul titlu se aplică mărfurilor transportate în regim de tranzit comunitar/comun, pe calea aerului sub acoperirea manifestului aerian, în condițiile art. 340e alin. (1), art. 372 alin. (1) lit. f), art. 444 alin. (1), precum și ale art. 445 alin. (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 111 alin. (1) și art. 112 alin. (1) din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II

Procedura simplificată — nivelul 1

SECȚIUNEA 1

Formalități la biroul de plecare

A. Întocmirea declarației vamale de tranzit

Art. 130. — (1) Declararea mărfurilor în vederea acordării regimului de tranzit comunitar/comun pe calea aerului, în procedură simplificată — nivelul 1, se face prin întocmirea de

către compania aeriană a manifestului aerian, în conformitate cu prevederile art. 444 alin. (2)—(5) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 111 alin. (2)—(5) din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

(2) După completare, manifestul aerian împreună cu mărfurile, scrisorile de transport și documentele însoțitoare se prezintă de către compania aeriană la biroul de plecare.

B. Acceptarea declarației de tranzit

Art. 131. — Dacă condițiile prevăzute la art. 130 sunt îndeplinite, lucrătorul vamal înregistrează operațiunea de tranzit în evidențele biroului de plecare.

C. Rectificarea și invalidarea declarației vamale de tranzit

Art. 132. — Prevederile art. 65 și 66 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 28 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

D. Decizia de control

Art. 133. — În situația în care, în urma analizei de risc sau pe baza altor elemente privind datele înscrise în manifest, biroul de plecare ia decizia de a nu controla documentele însoțitoare și/sau mărfurile declarate, mărfurile urmează să primească liber de vamă.

Art. 134. — Dacă biroul de plecare ia decizia de a controla documentele însoțitoare și/sau mărfurile declarate, controlul se desfășoară cu respectarea prevederilor art. 68—72 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 239—247 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 30 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

E. Efectuarea controlului

Art. 135. — Dacă în timpul efectuării controlului nu se constată discrepanțe între datele înscrise în manifestul aerian, documentele însoțitoare și mărfurile controlate, mărfurile urmează să primească liber de vamă.

Art. 136. — În situația în care se constată discrepanțe minore între datele înscrise în manifestul aerian, documentele însoțitoare și mărfurile controlate, acestea sunt comunicate companiei aeriene, stabilindu-i-se un termen de răspuns.

Art. 137. — Modificarea datelor din manifestul aerian ca urmare a constatărilor controlului se face de către compania aeriană cu acceptul biroului de plecare.

Art. 138. — Dacă modificările datelor din manifestul aerian nu sunt acceptate de compania aeriană sau termenul acordat a expirat, lucrătorul vamal poate acorda liber de vamă cu respectarea prevederilor art. 247 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 139. — Când în urma controlului se constată discrepanțe majore între datele înscrise în manifestul aerian, documentele însoțitoare și mărfurile controlate, acestea sunt comunicate companiei aeriene, mărfurilor neacordându-li-se liber de vamă. Lucrătorul vamal menționează rezultatul controlului „nesatisfăcător” pe toate exemplarele manifestului aerian și returnează manifestul aerian companiei aeriene, păstrând un exemplar al acestuia.

Art. 140. — Biroul de plecare decide dacă discrepanțele constatate între datele înscrise în manifestul aerian, documentele însoțitoare și mărfurile controlate se consideră minore sau majore.

F. Liberul de vamă

Art. 141. — (1) Liberul de vamă se acordă conform dispozițiilor stabilite la art. 73 și 74 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92, cu modificările și completările ulterioare, respectiv

la art. 32 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, lucrătorul vamal aplicând semnătura și ștampila personală pe toate exemplarele manifestului aerian.

(2) După acordarea liberului de vamă, lucrătorul vamal remite companiei aeriene manifestul aerian, păstrând un exemplar al acestuia în evidențele biroului vamal de plecare.

SECȚIUNEA a 2-a

Formalități la biroul de destinație

A. Prezentarea mărfurilor la biroul de destinație

Art. 142. — (1) Compania aeriană prezintă la biroul de destinație mărfurile, manifestul aerian, scrisorile de transport aerian și documentele însoțitoare.

(2) Lucrătorul vamal înregistrează în evidențele biroului de destinație manifestul aerian.

B. Decizia de control

Art. 143. — Dacă, în urma analizei de risc sau a unor elemente privind datele înscrise în manifest, lucrătorul vamal ia decizia de a nu controla mărfurile prezentate, încheie operațiunea de tranzit prin înscrierea în evidențe a numărului declarației sumare sau al declarației vamale de plasare a mărfurilor sub alt regim vamal, aplicând ștampila și semnătura pe manifestul aerian, restituie companiei aeriene manifestul și reține o copie a acestuia.

Art. 144. — În cazul în care lucrătorul vamal ia decizia de a controla mărfurile prezentate, această decizie este comunicată companiei aeriene. Controlul se desfășoară cu respectarea prevederilor art. 68—72 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 239—247 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare.

C. Efectuarea controlului și încheierea operațiunii de tranzit

Art. 145. — Dacă în urma controlului nu s-au constatat discrepanțe între datele înscrise în manifestul aerian și mărfurile controlate sau se constată discrepanțe minore, prevederile art. 139 se aplică în mod corespunzător. Rezultatele controlului se înscriu pe manifestul aerian în rubrica destinată autorității vamale.

Art. 146. — (1) Când, în urma controlului, lucrătorul vamal constată discrepanțe majore, încheie operațiunea de tranzit prin înscrierea rezultatului controlului pe manifestul aerian, în rubrica destinată autorității vamale, utilizând una dintre mențiunile prevăzute la art. 79 alin. (4), dispune, după caz, perceperea datoriei ca urmare a discrepanțelor constatate, înscrie numărul și data declarației sumare, declarația de plasare a mărfurilor sub alt regim vamal sau documentul prin care s-a dispus perceperea datoriei și aplică semnătura și ștampila personală. Exemplarul manifestului aerian se restituie companiei aeriene și o copie se reține în evidența biroului de destinație.

(2) Biroul de destinație decide dacă discrepanțele constatate între datele înscrise în manifestul aerian și mărfurile controlate se consideră minore sau majore.

Art. 147. — (1) În aplicarea art. 444 alin. (7) paragraful 1 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv a art. 111 alin. (7) paragraful 1 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, în primele 5 zile ale lunii, companiile aeriene întocmesc pentru fiecare aeroport de plecare o listă a manifestelor care le-au fost prezentate în cursul lunii precedente și o prezintă biroului de destinație.

(2) Lucrătorul vamal verifică informațiile cuprinse în listă cu datele înregistrate în evidențele biroului de destinație și aplică

ștampila și semnătura personală. Lista împreună cu neregulile constatate în legătură cu informațiile conținute în manifestele de pe listă, dacă este cazul, se transmite biroului centralizator, până cel târziu la data de 10 a lunii respective. O copie a listei se păstrează în evidența biroului de destinație.

(3) Biroul centralizator transmite birourilor de plecare corespunzătoare listele și neregulile constatate în legătură cu informațiile conținute în manifestele de pe listă, prevăzute la alin. (2), până cel târziu la data de 15 a lunii respective.

Art. 148. — În situația prevăzută la art. 444 alin. (7) paragraful 4 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 111 alin. (7) paragraful 4 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, informarea biroului de plecare și autorităților care au eliberat autorizația se face prin intermediul biroului centralizator.

CAPITOLUL III

Procedura simplificată — nivelul 2

SECȚIUNEA 1

Formalități la biroul de plecare

A. Întocmirea declarației vamale de tranzit

Art. 149. — (1) Declarația mărfurilor în vederea acordării regimului de tranzit comunitar/comun pe calea aerului, în procedură simplificată — nivelul 2, se face prin întocmirea de către compania aeriană a manifestului aerian, în format electronic, în conformitate cu prevederile art. 445 alin. (2) paragraful 3 și alin. (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 112 alin. (2) paragraful 3 și alin. (3) lit. a) și b) din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

(2) O copie a manifestului aerian este prezentată, la cerere, biroului de plecare.

B. Rectificarea și invalidarea declarației vamale de tranzit

Art. 150. — Prevederile art. 132 se aplică în mod corespunzător.

C. Decizia de control și efectuarea controlului

Art. 151. — (1) În situația în care, în urma analizei de risc sau pe baza altor elemente privind datele înscrise în manifestul aerian, biroul de plecare ia decizia de a controla mărfurile declarate și/sau documentele însoțitoare, controlul se desfășoară cu respectarea prevederilor art. 68—72 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 239—247 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 30 al apendicelui I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Lucrătorul vamal menționează rezultatul controlului pe copia manifestului aerian prevăzută la art. 149 alin. (2), luând măsurile corespunzătoare.

Art. 152. — Biroul de plecare efectuează periodic, pe baza unei analize de risc, controlul ulterior al operațiunilor de tranzit efectuate în procedură simplificată — nivelul 2.

SECȚIUNEA a 2-a

Formalități la biroul de destinație

A. Prezentarea mărfurilor la biroul de destinație

Art. 153. — (1) Prevederile art. 142 se aplică în mod corespunzător.

(2) O copie a manifestului aerian este prezentată, la cerere, biroului de destinație.

B. Decizia de control, efectuarea controlului și încheierea operațiunii de tranzit

Art. 154. — (1) În situația în care, în urma analizei de risc sau pe baza altor elemente privind datele înscrise în manifestul aerian, biroul de destinație ia decizia de a controla mărfurile prezentate și/sau documentele însoțitoare, controlul se desfășoară cu respectarea prevederilor art. 68—72 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 239—247 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 30 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Lucrătorul vamal menționează rezultatul controlului pe copia manifestului aerian prevăzută la art. 153 alin. (2), luând măsurile corespunzătoare.

Art. 155. — Notificarea prevăzută la art. 445 alin. (5) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 112 alin. (4) din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, se transmite de către biroul de destinație către biroul de plecare și autoritățile care au eliberat autorizația, prin intermediul biroului centralizator.

Art. 156. — Biroul de destinație efectuează periodic, pe baza unei analize de risc, controlul ulterior al operațiunilor de tranzit prezentate în procedură simplificată — nivelul 2 și, dacă este necesar, transmite detalii ale manifestelor primite prin sistemul electronic de schimb de date biroului de plecare, pentru verificare prin intermediul biroului centralizator.

PARTEA a V-a

Procedura de cercetare și controlul încheierii regimului de tranzit

CAPITOLUL I

Procedura de cercetare și controlul încheierii operațiunilor de tranzit emise în procedură informatică

A. Declanșarea procedurii de cercetare

Art. 157. — (1) La împlinirea termenelor și în condițiile prevăzute la art. 365 alin. (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 41 alin. (1) din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, biroul de plecare comunică biroului centralizator operațiunile de tranzit pentru care sunt îndeplinite condițiile declanșării procedurii de cercetare.

(2) Comunicarea prevăzută la alin. (1) se face cel târziu a doua zi de la împlinirea termenelor respective.

Art. 158. — (1) Biroul centralizator declanșează procedura de cercetare la biroul de destinație și la principalul obligat, cu respectarea termenelor și condițiilor prevăzute la art. 365 alin. (2)—(4) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 41 alin. (2)—(4) din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Modelul scrisorii de informare a principalului obligat este prevăzută în anexa nr. 1.

(3) În situația prevăzută la art. 365 alin. (6) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 41 alin. (6) din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, cererea adresată biroului de destinație se face cel târziu a doua zi de la primirea informațiilor de la principalul obligat.

Art. 159. — (1) Atunci când este solicitat, biroul de destinație efectuează investigațiile necesare, procedează la verificarea evidențelor proprii sau, după caz, ale destinatarului agreeat și în termen de maximum 10 zile de la primirea solicitării comunică în scris biroului centralizator rezultatele verificărilor efectuate.

(2) În situația în care se constată că mărfurile în cauză au fost prezentate biroului de destinație sau destinatarului agreeat, dar dovada încheierii regimului nu a fost transmisă în termen, biroul de destinație procedează la confirmarea încheierii regimului de tranzit prin transmiterea mesajelor de confirmare în aplicația NCTS/T1/T2 sau, după caz, trimiterea la biroul centralizator a documentelor corespunzătoare.

Art. 160. — (1) Dacă biroul centralizator are suspiciuni în ceea ce privește autenticitatea dovezilor prezentate de principalul obligat sau corectitudinea datelor înscrise în acestea, inițiază controlul ulterior al acestora.

(2) Cererea de control ulterior adresată biroului de destinație se întocmește utilizând formularul TC 21 prevăzută în anexa nr. 2.

(3) În situația prevăzută la alin. (1), condițiile privind încheierea regimului de tranzit nu sunt considerate ca fiind îndeplinite, atât timp cât nu a fost confirmată autenticitatea documentelor sau corectitudinea datelor pentru care a fost cerut controlul.

Art. 161. — În cazul în care biroul de destinație nu confirmă încheierea regimului de tranzit și destinatarul mărfurilor este stabilit în România, biroul centralizator solicită Direcției supraveghere și control vamal din cadrul Direcției Generale a Vămilelor efectuarea unui control la sediul destinatarului mărfurilor pentru a stabili dacă acesta a primit mărfurile respective.

B. Finalizarea procedurii de cercetare

Art. 162. — În funcție de răspunsul biroului de destinație, de dovezile prezentate de principalul obligat, precum și, dacă este cazul, de rezultatele verificărilor efectuate de Direcția supraveghere și control vamal din cadrul Direcției Generale a Vămilelor, biroul centralizator stabilește dacă operațiunea de tranzit s-a încheiat și finalizează procedura de cercetare.

Art. 163. — În situația prevăzută la art. 365 alin. (7) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 41 alin. (7) din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, biroul centralizator comunică biroului de plecare și principalului obligat încheierea regimului de tranzit prin intermediul aplicației NCTS/T1/T2, prin trecerea NTD/NTSD în starea „Confirmat”.

Art. 164. — (1) Atunci când în cadrul procedurii de cercetare se stabilește că operațiunea de tranzit nu s-a încheiat și înainte de împlinirea termenelor prevăzute la art. 450a din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 116 alin. (1) lit. c) din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, biroul centralizator stabilește autoritatea competentă pentru recuperare.

(2) Prevederile art. 365a din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 41a din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

Art. 165. — (1) Dacă autoritatea vamală română este competentă pentru recuperarea sumelor devenite exigibile, biroul centralizator comunică biroului de plecare rezultatul procedurii de cercetare.

(2) Biroul de plecare încheie din oficiu operațiunea de tranzit și ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale și a altor taxe, după caz, cu respectarea termenului prevăzută la art. 218 alin. (3)

din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În documentul pentru regularizarea situației întocmit de către biroul de plecare se înscriu numele și datele de identificare ale tuturor debitorilor stabiliți în conformitate cu prevederile art. 203 alin. (3) și art. 204 alin. (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 115 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare. Prevederile art. 579 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 707/2006, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

(4) Biroul de plecare comunică câte un exemplar al documentului pentru regularizarea situației tuturor debitorilor și transmite o copie la biroul centralizator.

Art. 166. — (1) Dacă sumele devenite exigibile nu sunt achitate, la expirarea primului termen de plată pentru drepturile de import și alte taxe stabilite prevăzut la art. 222 alin. (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 111 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, biroul de plecare efectuează demersurile legale în vederea executării garanției sau executării silite, după caz.

(2) Garanțiile izolate constituite prin depunerea unei sume în numerar sau prin virament, în contul biroului vamal de plecare, se încasează de biroul de plecare.

(3) În cazul garanțiilor izolate constituite prin act de garanție izolată, biroul de plecare solicită garantului executarea garanției, comunicându-i toate informațiile financiare privind încasarea sumelor aferente. Solicitarea de executare a garanției va fi însoțită de un exemplar al documentului pentru regularizarea situației.

(4) În cazul utilizării unei garanții globale, biroul de plecare comunică biroului de garanții din cadrul Direcției Generale a Vămirilor informațiile financiare privind încasarea sumelor aferente, transmițându-i un exemplar al documentului pentru regularizarea situației. Biroul de garanție transmite garantului cererea de executare a garanției însoțită de documentul pentru regularizarea situației, a doua zi de la data primirii acestuia.

(5) În cazul utilizării dispensei de garanție biroul de plecare informează biroul de garanție în vederea revocării autorizației pentru utilizarea dispensei de garanție.

Art. 167. — După încasarea sumelor devenite exigibile, biroul de plecare informează imediat biroul centralizator, care finalizează procedura de cercetare în evidențele sale și în aplicația NCTS/T1/T2.

Art. 168. — (1) Pentru operațiunile de tranzit emise de un alt stat membru sau de o altă parte contractantă a Convenției privind regimul de tranzit comun pentru care autoritatea vamală română este stabilită ca autoritate competentă pentru recuperarea sumelor devenite exigibile, prevederile art. 165 alin. (2), (3) și (4) se aplică în mod corespunzător de către biroul de destinație sau, după caz, de către structura de supraveghere și control competentă.

(2) În situația prevăzută la art. 166 alin. (1), biroul de destinație sau, după caz, structura de supraveghere și control vamal competentă efectuează demersurile legale în vederea executării garanției, prin intermediul biroului centralizator.

(3) Biroul centralizator finalizează procedura de cercetare atunci când sumele devenite exigibile au fost încasate de autoritatea competentă pentru recuperare.

CAPITOLUL II

Procedura de cercetare și controlul încheierii operațiunilor de tranzit emise în procedură de rezervă

A. Declanșarea procedurii de cercetare

Art. 169. — (1) La împlinirea termenului și în condițiile prevăzute la pct. 19 din anexa 37d la Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la pct. 20 din anexa V a apendicelui I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, biroul de plecare comunică principalului obligat operațiunile de tranzit pentru care sunt îndeplinite condițiile declanșării procedurii de cercetare, solicitându-i să prezinte dovezi cu privire la încheierea operațiunilor de tranzit.

(2) Prevederile art. 158 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

Art. 170. — (1) Atunci când principalul obligat nu furnizează o dovadă a încheierii regimului de tranzit în condițiile prevăzute la art. 366 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 42 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, la împlinirea termenului prevăzut la pct. 20.1 din anexa nr. 37d la Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la pct. 21.1 din anexa V a apendicelui I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, biroul de plecare declanșează procedura de cercetare transmițând biroului de destinație avizul de cercetare TC20, conform modelului prevăzut în anexa nr. 3, copia exemplarului 1 al declarației de tranzit și, după caz, informațiile furnizate de principalul obligat.

(2) În cazul operațiunilor de tranzit pentru care biroul de destinație nu este situat pe teritoriul României, în situația prevăzută la alin. (1), biroul de plecare transmite biroului centralizator copia exemplarului nr. 1 al declarației vamale de tranzit, a adresei de informare a principalului obligat și, după caz, răspunsul acestuia. Biroul centralizator transmite biroului de destinație avizul de cercetare TC20, copia exemplarului 1 al declarației de tranzit și, după caz, informațiile furnizate de principalul obligat.

(3) Prevederile art. 160 se aplică în mod corespunzător de către biroul de plecare.

Art. 171. — (1) Prevederile art. 159 se aplică în mod corespunzător.

(2) Prevederile art. 161 se aplică în mod corespunzător de către biroul de plecare sau biroul centralizator, după caz.

(3) Comunicarea rezultatelor verificărilor efectuate se face prin returnarea avizului de cercetare TC20 completat corespunzător.

B. Finalizarea procedurii de cercetare

Art. 172. — (1) Prevederile art. 162 și 164—168 se aplică în mod corespunzător.

(2) În funcție de rezultatul procedurii de cercetare, lucrătorul vamal introduce data sosirii și rezultatul controlului sau, după caz, numărul și data documentului pentru regularizarea situației în ramura „Birou de plecare — Procedura de rezervă”.

CAPITOLUL III

Procedura de cercetare și controlul încheierii operațiunilor de tranzit emise în procedură simplificată, pentru mărfurile transportate pe calea ferată sau în containere mari

A. Declanșarea procedurii de cercetare

Art. 173. — (1) În aplicarea prevederilor art. 415 și art. 429 alin. (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 69 și art. 82 alin. (1)

din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, autoritatea vamală verifică periodic evidențele deținute de societățile de cale ferată și de întreprinderile de transport autorizate pentru utilizarea procedurii simplificate.

(2) Echipa de control din cadrul Direcției Generale a Vămirilor care efectuează controlul în centrele contabile ale societăților de cale ferată se stabilește prin decizia directorului general al Direcției Generale a Vămirilor.

Art. 174. — (1) Atunci când, în urma controlului ulterior al scrisorilor de trăsură CIM și al buletinelor de expediere TR, emise și primite în procedură simplificată de tranzit, echipa de control constată că regimul de tranzit nu a fost încheiat, informează societatea de cale ferată în termen de 7 zile de la data efectuării controlului, solicitându-i să prezinte dovezi cu privire la încheierea operațiunii de tranzit.

(2) Atunci când societatea de cale ferată nu furnizează o dovadă a încheierii regimului de tranzit în termenul și condițiile prevăzute la art. 365 alin. (5) și art. 366 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 41 alin. (5) și art. 42 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, biroul centralizator declanșează procedura de cercetare la biroul de destinație.

(3) Prevederile art. 161 se aplică în mod corespunzător.

B. Finalizarea procedurii de cercetare

Art. 175. — (1) Dacă sumele devenite exigibile nu sunt achitate, la expirarea primului termen de plată pentru drepturile de import și alte taxe stabilite prevăzut la art. 222 alin. (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 111 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, biroul de plecare efectuează demersurile legale în vederea executării silite și informează biroul centralizator în vederea revocării autorizației pentru utilizarea procedurii simplificate de tranzit.

(2) Prevederile art. 162, 164, 165, 167 și 168 se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL IV

Procedura de cercetare a operațiunilor de tranzit emise în procedură simplificată, pentru mărfurile transportate pe calea aerului

A. Declanșarea procedurii de cercetare

Art. 176. — (1) Atunci când regimul de tranzit nu a fost încheiat în conformitate cu prevederile art. 147, biroul de plecare inițiază procedura de cercetare în termen de două luni de la sfârșitul lunii în cursul căreia manifestele au fost prezentate biroului de plecare, informând în scris compania aeriană și anexând o copie a manifestului aerian.

(2) Prevederile art. 158 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

Art. 177. — (1) Atunci când compania aeriană nu furnizează o dovadă a încheierii regimului de tranzit în termenul și condițiile prevăzute la art. 365 alin. (5) și art. 366 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 41 alin. (5) și art. 42 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, biroul de plecare solicită în scris biroului centralizator declanșarea procedurii de cercetare, anexând o copie a manifestului aerian și a documentelor însoțitoare, a adresei de informare a companiei aeriene și, după caz, răspunsul acesteia.

(2) Dacă biroul de plecare are suspiciuni în ceea ce privește autenticitatea dovezilor prezentate sau corectitudinea datelor, solicită biroului centralizator controlul ulterior al acestora.

(3) Cererea de control ulterior adresată biroului de destinație se întocmește utilizând formularul TC 21A prevăzut în anexa nr. 4.

(4) În situația prevăzută la alin. (2), condițiile privind încheierea regimului de tranzit nu sunt considerate ca fiind îndeplinite, atât timp cât nu a fost confirmată autenticitatea documentelor sau corectitudinea datelor pentru care a fost cerut controlul.

Art. 178. — Biroul centralizator declanșează procedura de cercetare la biroul de destinație, în termen de 7 zile de la data primirii solicitării biroului de plecare, printr-o adresă scrisă la care este anexată copia manifestului aerian și documentelor însoțitoare, pentru care regimul de tranzit nu a fost încheiat.

Art. 179. — Atunci când este solicitat, biroul de destinație efectuează investigațiile corespunzătoare, procedează la verificarea evidențelor proprii sau ale companiei aeriene și în termen de maximum 10 zile comunică în scris biroului centralizator rezultatele verificărilor efectuate, anexând dovezi ale încheierii regimului de tranzit.

B. Finalizarea procedurii de cercetare

Art. 180. — În funcție de răspunsul biroului de destinație, de dovezile prezentate de compania aeriană, biroul centralizator stabilește dacă operațiunea de tranzit s-a încheiat în mod corect și finalizează procedura de cercetare.

Art. 181. — Atunci când se stabilește că regimul de tranzit s-a încheiat în mod corect, biroul centralizator informează în scris biroul de plecare și compania aeriană despre descărcarea regimului de tranzit.

Art. 182. — Prevederile art. 164, 165, 167 și art. 168 alin. (1) și (3) se aplică în mod corespunzător.

Art. 183. — În situația în care biroul centralizator este informat despre neîncasarea sumelor devenite exigibile, ia măsurile corespunzătoare în vederea suspendării sau revocării autorizației de utilizare a procedurii simplificate.

C. Controlul ulterior al operațiunilor de tranzit

Art. 184. — (1) În situația prevăzută la art. 156, dacă există suspiciuni cu privire la datele înscrise în manifestul electronic, biroul de destinație întocmește în termen de 10 zile de la efectuarea controlului cererea de control ulterior prevăzută la art. 177 alin. (3) și o transmite biroului centralizator.

(2) Biroul centralizator transmite cererea de control ulterior autorităților vamale competente, în termen de 7 zile de la primirea acesteia.

(3) Prevederile art. 177 alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

Art. 185. — Dacă în cadrul controlului ulterior autoritatea vamală solicitată informează că datele înscrise în manifestul aerian nu sunt corecte, biroul centralizator declanșează procedura de cercetare și stabilește autoritatea competentă pentru recuperare. În acest caz prevederile art. 164, 167 și art. 168 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

PARTEA a VI-a

Dispoziții finale

Art. 186. — Dispozițiile prezentelor norme tehnice se completează cu prevederile Regulamentului (CEE) nr. 2.913/92, cu modificările și completările ulterioare, ale Regulamentului (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, și ale Convenției privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 187. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezentele norme tehnice.

Model de scrisoare de informare a principalului obligat

[Număr de înregistrare]

[Numele principalului obligat]

[Adresa principalului obligat]

**Obiect: Tranzit comunitar/comun
Absența dovezii încheierii regimului de tranzit**

Sunteți principalul obligat pentru următoarea declarație vamală (următoarele declarații vamale) de tranzit comunitar/comun:

[Numărul de referință și data declarației (declarațiilor) de tranzit] .....

depusă la biroul de plecare [denumirea biroului de plecare] .....

În conformitate cu prevederile art. 365 alin. (4)/pct. 19 din anexa 37d la Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, cu modificările și completările ulterioare, respectiv art. 41/pct. 20 al anexei V a apendicelui I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, la care România a aderat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2005, aprobată prin Legea nr. 22/2006, vă informăm că nu am primit dovada încheierii regimului de tranzit pentru declarația (declarațiile) vamală(e) sus-menționată(e).

Având în vedere acest aspect, vă solicităm să ne transmiteți informațiile și documentele care conțin probe conform cărora regimul s-a încheiat. Veți menționa totodată, după caz, orice modificări în privința biroului de destinație și/sau a birourilor de tranzit. Vă rugăm să furnizați informațiile solicitate în termen de 28 de zile de la data prezentei scrisori.

Pot fi aduse ca probe următoarele:

(1) un document certificat de autoritățile vamale ale statului membru de destinație, prin care se identifică mărfurile în cauză și se arată că acestea au fost prezentate la biroul de destinație sau, în cazul în care se aplică art. 406 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, și art. 64 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, unui destinatar agreeat;

(2) un document vamal de plasare a mărfurilor în cauză sub o destinație vamală, emis într-o țară terță;

(3) un document emis într-o țară terță, vizat de autoritățile vamale din această țară, care atestă faptul că mărfurile sunt considerate a fi în liberă circulație în țara terță în cauză.

Probele aduse de dumneavoastră trebuie să respecte dispozițiile art. 366 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 42 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

În cazul în care nu furnizați informații sau dacă informațiile furnizate nu ne permit să efectuăm cercetări la biroul de destinație, datoria vamală se stabilește după o lună de la expirarea termenului de 28 de zile.

În conformitate cu art. 203 sau 204 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 114 și 115 ale apendicelui I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare, dacă nu se poate stabili că regimul s-a încheiat pentru declarația (declarațiile) în cauză, veți fi obligat la plata datoriei pentru mărfurile care fac obiectul declarației (declarațiilor) respective (taxe de import sau export și alte impozite).

Dacă vă aflați în imposibilitatea de a dovedi că regimul de tranzit s-a încheiat, vă rugăm să ne puneți la dispoziție orice informații disponibile, împreună cu documentele justificative aferente, cu privire în special la locul (țara) în care considerați că au avut loc evenimentele care au dat naștere datoriei, în conformitate cu prevederile art. 215 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 116 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, cu modificările și completările ulterioare.

Numele și prenumele .....

Calitatea .....

Semnătura și ștampila .....

TC 21 — CERERE DE CONTROL ULTERIOR

I. AUTORITATEA SOLICITANTĂ
(nume, adresă)II. AUTORITATEA SOLICITATĂ
(nume, adresă)

III. CERERE DE CONTROL ULTERIOR

 prin sondaj verificare din motivul indicat
în căsuța C sau D

Vă rugăm să verificați

A. Autenticitatea ștampilei și a semnăturii

1. în caseta I „Controlat la biroul de destinație” a exemplarului pentru returnare nr. .... anexat
 2. în caseta F și/sau G a exemplarului pentru returnare nr. .... anexat
 3. în caseta J „Verificarea utilizării și/sau destinației” din exemplarul de control T5 nr. .... anexat
 4. în caseta C „Biroul de plecare” din exemplarul nr. 4 nr. .... anexat
 5. în caseta D „Controlat la biroul de plecare” din exemplarul nr. 4 nr. .... anexat
 6. în caseta 31 „Colete și denumirea mărfurilor” din exemplarul nr. 4 nr. .... anexat
 7. în factura nr. .... din ...../documentul de transport nr. .... din ..... (anexat)

B. Exactitatea mențiunilor din

1. caseta (casetele) ..... (1)
 2. documentul comercial nr. .... din ..... (anexat)

C. Autenticitatea și exactitatea probei alternative anexate

D. Controlul este solicitat deoarece

☐ 1. ștampila lipsește	☐ 2. semnătura lipsește
☐ 3. ștampila nu este lizibilă	☐ 4. caseta nu este completată în totalitate
☐ 5. au fost făcute corecturi fără a fi certificate și autentificate	☐ 6. formularul conține ștersături și/sau modificări
☐ 7. ștampila nu este recunoscută	☐ 8. lipsesc informațiile privind utilizarea sau destinația
☐ 9. alte motive (se specifică)	

Locul: ..... Data: .....

Semnătura ..... (ștampilă)

(1) Se indică numărul casetelor care corespund verificărilor solicitate.

IV. REZULTATUL CONTROLULUI

- A. Ștampila și semnătura sunt autentice.
 B. Formularul nu a fost prezentat autorităților competente și
 1. există suspiciuni de falsificare a ștampilei
 2. ștampila pare să fi fost aplicată neregulamentar
 3. semnătura nu aparține oficialului responsabil de pe lângă autoritățile competente
 C. Mențiunile sunt corecte.
 D. Mențiunile nu sunt corecte: acestea ar trebui să conțină următoarele:
 E. Observații:
☐ 1. ștampila a fost aplicată lizibil	☐ 2. semnătura fost introdusă
☐ 3. caseta a fost completată	☐ 4. corecturile au fost certificate și autentificate
☐ 5. ștersăturile și/sau modificările s-au datorat:	☐ 6. ștampila este autentică și poate fi acceptată
☐ 7. data a fost introdusă	☐ 8. proba alternativă este conformă și poate fi acceptată
☐ 9. alte motive (se specifică)	

Locul: ..... Data: .....

Semnătura ..... (ștampilă) __

NOTE:

1. Pentru fiecare formular care face obiectul controlului se face o cerere separată.
2. Informațiile și răspunsul se indică prin marcarea cu o cruce a casetelor corespunzătoare.
3. Autoritatea competentă solicitată se asigură că cererile primite sunt tratate prioritar.

TC 20 — AVIZ DE CERCETARE

I. SE COMPLETEAZĂ DE CĂTRE AUTORITATEA COMPETENTĂ LA PLECARE

A. Numărul declarației de tranzit
(...) exemplare anexate.

B. Birou vamal de destinație (denumire și țară)

C. Autoritatea competentă la plecare (nume și adresă)

D. Birouri de tranzit prevăzute (denumire și țară)

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

E. Identificarea mijlocului de transport:

F. Destinatar (nume și adresă completă)

G. Conform informațiilor furnizate de principalul obligat, transportul a fost:

1. prezentat la biroul dumneavoastră la |_|_|_|_| 2. livrat destinatarului la |_|_|_|_|
Z L A Z L A

3. livrat la.....la |_|_|_|_|
(numele și adresa persoanei sau a firmei) Z L A

H. Mi-a fost prezentată o recipisă referitoare la documentul de tranzit, eliberată de biroul dvs. la |_|_|_|_|
Z L A

I. Principalul obligat nu poate furniza informații privind locația transportului.

Locul și data:

Semnătura:

Ștampila:

**II. SE COMPLETEAZĂ DE CĂTRE AUTORITATEA COMPETENTĂ DIN ȚARA DE DESTINAȚIE:
CERERE**

În scopul efectuării de cercetări, biroul de plecare trebuie să transmită sau să comunice:

1. o descriere exactă a mărfurilor 2. o copie a facturii
 3. o copie a manifestului, a conosamentului 4. numele persoanei responsabile pentru
sau a scrisorii de transport aerian desfășurarea formalităților la biroul de destinație
 5. următoarele documente sau informații (vă rugăm să specificați):

Locul și data:

Semnătura:

Ștampila:

III. SE COMPLETEAZĂ DE CĂTRE BIROUL DE PLECARE: RĂSPUNS LA CERERE

1. Se anexează informațiile, copiile sau documentele

1 2 3 4 5

2. Informațiile, copiile sau documentele indicate la   din cererea dumneavoastră nu sunt disponibile.

Locul și data:

Semnătura:

Ștampila:

*) Anexa nr. 3 este reprodusă în facsimil.

TC20 — Aviz de cercetare — Note explicative

1. Informațiile și răspunsurile se indică prin marcarea cu o cruce a casei prevăzute în acest scop.

2. Avizul de cercetare este utilizat pentru orice regim de tranzit, simplificat sau nu, în baza căruia trebuie furnizate autorității competente din țara de plecare probe cu privire la încheierea regimului.

3. În caseta I poziția A, autoritatea competentă solicitantă indică referința declarației de tranzit (DAU sau documentul de transport cu rol de declarație) în legătură cu care nu dispune de dovezi privind încheierea regimului. Se va anexa o copie a declarației.

4. În caseta I poziția E se indică mijlocul de transport, dacă în declarație au fost solicitate informații cu privire la acesta sau, în caz contrar, dacă este cunoscut de către autoritatea competentă (în special prin intermediul principalului obligat).

5. În caseta I poziția F, în funcție de informațiile deținute, autoritatea competentă solicitantă indică destinatarii, agreeți sau nu, care au fost eventual declarați la completarea declarației ori, în alte cazuri, destinatarii presupuși care ar fi putut să primească mărfurile.

6. În caseta I poziția G-3 se indică destinatarii reali, astfel cum au fost identificați de către principalul obligat.

7. În caseta II poziția 3, autoritatea competentă solicitată cere transmiterea documentelor de transport când acestea nu au rol de declarație de tranzit (în caz contrar, acestea sunt indicate în caseta I, poziția A).

8. În caseta IV, autoritatea competentă solicitată informează autoritatea competentă din țara de plecare în privința rezultatului cercetărilor a căror responsabilitate nu revine acestui birou.

9. În caseta IV poziția 1, autoritatea competentă solicitată bifează căsuța (a) dacă returnează o copie vizată și ștampilată a exemplarului nr. 1, astfel cum a fost primită de la autoritatea competentă solicitantă. În alte cazuri (copie a exemplarului nr. 4 sau copie a unui alt document — de exemplu, lista lunară a procedurii aeriene/maritime nivelul 1 — care confirmă încheierea procedurii), se bifează căsuța (b). Dacă autoritatea solicitată urmează să transmită TC20, aceasta bifează căsuța corespunzătoare de la poziția 7 și introduce detaliile, dacă este necesar. Aceasta informează autoritatea competentă din țara de plecare prin intermediul unei copii a avizului de cercetare. În cazul în care nu găsește un aviz de tranzit, fiecare birou de tranzit urmează aceeași procedură.

Pentru fiecare declarație de tranzit se folosește câte un singur formular TC20.

*ANEXA Nr. 4
la normele tehnice*

TC21A — CERERE DE CONTROL ULTERIOR

1. Autoritatea care emite cererea (nume și adresa completă)				2. Autoritatea competentă, destinatarul cererii (nume și adresa completă)		
3. CONTROLUL STATUTULUI DORIT PENTRU TRANSPORTURILE URMĂTOARE, ALE CĂROR EXTRASE DE MANIFESTE AERIENE/MARITIME* SUNT REPRODUSE MAI JOS/ATAȘATE*:						
Numele și adresa titularului autorizației				Aeronava/navă* și data plecării		
				Port/aeroport* de plecare		
Numărul de ordine	Numărul manifestului aerian/maritim*	Numerale (sau mărcile) și numerele containerelor	Descrierea încărcăturii	Numărul de colete	Greutatea (kg) sau volumul	Statutul declarat (T1, T2, TF, TD, C, F, X)
(1)						
(2)						
(3)						
(4)						
(5)						
4. REZULTATUL CONTROLULUI						
Controlul diferitelor transporturi este satisfăcător doar pentru următoarele numere de ordine: (documentele justificative anexate)						
5. AUTORITATEA CARE A EFECTUAT CONTROLUL						
Nume:				Semnătura:		
Data:				Ștampila:		

* Bifați mențiunile inutile.

Prezenta cerere nu poate fi utilizată decât pentru o singură societate, o singură aeronavă sau o singură navă.
După completare se va trimite la biroul menționat în rubrica 1.

ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

pentru adoptarea Normelor obligatorii din cadrul internațional de practici profesionale (IPPF), emise de Institutul Global al Auditorilor Interni (IIA Global), ediția 2013

Având în vedere prevederile:

— art. 3 alin. (2) lit. e), art. 5 alin. (5) lit. d), art. 6 alin. (3) și art. 20—25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 15 alin. (3), art. 60 și 61 din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financieri din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 433/2011;

— art. 160 alin. (2) și art. 163 alin. (2) din Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare Adresa Asociației Auditorilor Interni din România nr. 8 din 4 martie 2014, prin care se comunică aprobarea acordată de Institutul Auditorilor Interni (The Institute of Internal Auditors — IIA Global) pentru utilizarea traducerii în limba română a definiției auditului intern, Codului etic și Standardelor de audit intern, ca elemente obligatorii ale Cadrului internațional de practică profesională (IPPF),

Consiliul Camerei Auditorilor Financieri din România, întrunit în ședința din data de 26 iunie 2014, h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Se adoptă integral Normele obligatorii din Cadrul internațional de practici profesionale (IPPF), emise de Institutul Auditorilor Interni (IIA Global), ediția 2013, cu recunoașterea drepturilor de autor ale IIA Global și a traducerii realizate de Asociația Auditorilor Interni din România (IIA România), cu următoarea structură:

a) Definiție;

b) Codul etic;

c) Standardele internaționale pentru practica profesională a auditului intern (Standardele de audit intern).

Art. 2. — Normele obligatorii din Cadrul internațional de practici profesionale se aplică în totalitate pentru misiunile de asigurare sau de consiliere pentru funcțiile de audit intern externalizate, exercitate în entități din sectorul privat, conduse de auditori financieri, membri activi ai Camerei Auditorilor Financieri din România (CAFR).

Art. 3. — (1) Normele obligatorii din Cadrul internațional de practici profesionale (IPPF) se publică pe site-ul CAFR, la secțiunea dedicată membrilor.

(2) La secțiunea dedicată membrilor se va preciza adresa site-ului IIA Global, cu instrucțiunile obligatorii de utilizare.

Art. 4. — În termen de 6 luni de la data adoptării Normelor obligatorii din Cadrul internațional de practici profesionale, CAFR va emite un ghid de implementare a Standardelor internaționale de audit intern.

Art. 5. — În vederea asigurării alinierii ghidului menționat la art. 4 la cele mai bune practici internaționale, așa cum sunt definite prin Cadrul internațional de practici profesionale, CAFR va colabora cu IIA România, în baza unui protocol care se va încheia în acest sens.

Art. 6. — Nu intră sub incidența prezentei hotărâri activitățile legate de auditul public intern.

Art. 7. — Normele obligatorii se vor actualiza prin grija Consiliului CAFR, în conformitate cu revizuirile efectuate de IIA Global.

Art. 8. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data publicării ghidului menționat la art. 4, dată de la care se va abroga Hotărârea Consiliului Camerei Auditorilor Financieri din România nr. 88/2007 pentru aprobarea Normelor de audit intern, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 21 iunie 2007, cu modificările ulterioare.

Art. 9. — Nerespectarea prevederilor prezentei hotărâri constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit prevederilor Regulamentului de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financieri din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 433/2011.

Art. 10. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Auditorilor Financieri din România,
Horia Neamțu

București, 26 iunie 2014.
Nr. 48.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.500	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

